Пролетары ўсіх краін, еднайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

ОРГАН ЦК І МІНСКАГА АБКОМА КП(б)Б

№ 296 (6573) | 24 снежня 1939 г., нядзеля | ЦАНА 10 КАП.

СЁННЯ ВЫБАРЫ У МЯСЦОВЫЯ СОВЕТЫ ДЭПУТАТАЎ ПРАЦОЎНЫХ

Усе на выбары!

Усе, як адзін, аддадзім свае галасы за кандыдатаў сталінскага блока комуністаў і беспартыйных!

УСЕ, ЯК АДЗІН—НА ВЫБАРЫ!

Урачыстым і радасным святам устае сёлешні дзень над вялікай краінай соцыялізма. Совецкі народ выбірае сёння мясцовыя органы дзяржаўнай улады, выбірае на аснове самай дэмакратычнай ва ўсім свеце Сталінскай Канстытуцыі. Адзінай непарыўнай сям'ёй ідзе народ на выбарчыя ўчасткі, каб выканаць свой пачэсны грамадзянскі абавязак, выказаць сваю волю, прагаласаваць за кандыдатаў сталінскага блока комуністаў і беспартыйных.

Совецкія выбаршчыкі апускаюць сёння ў выбарчыя ўрны свае бюлетэні з пачуццем высокай гордасці за свае правы, за квітнеючую магутную радзіму, за родную і любімую партыю большэвікоў. Для ўсяго нашага народа гэты дзень з'яўляецца днём новай яркай дэманстрацыі палітычна-маральнага адзінства і згуртаванасці вакол партыі і мудрага правадыра працоўнага чалавецтва таварыша Сталіна.

Выбары ў мясцовыя советы — гэта яшчэ адна знамянальная дата ў гісторыі нашай краіны, яшчэ адна значная веха на шляху да пабудовы комуністычнага грамадства. Перадвыбарчая кампанія, якая праводзілася на працягу двух месяцаў, узняла новую хвалю палітычнай і вытворчай актыўнасці найшырэйшых мас, выявіла новыя невычарпальныя крыніцы творчай энергіі і энтузіязма.

Перыяд падрыхтоўкі да выбараў быў перыядам шматлікіх вытворчых перамог на прадпрыемствах і калгасных палях, перыядам далейшага грамадска-палітычнага росту людзей, росту іх актыўнасці. У час перадвыбарчай кампаніі з яшчэ большай сілай выявілася магутнае адзінства совецкага народа.

У нашай краіне ўсе грамадзяне з'яднаны адным імкненнем, адной мэтай—працаваць на карысць сваёй вялікай радзімы, змагацца за справу партыі Леніна—Сталіна, за комунізм. Іменна гэта акрэслівае сутнасць створанага вялікім Сталіным выбарчага блока комуністаў і беспартыйных, сутнасць узаемаадносін паміж партыяй і народам.

Партыя Леніна—Сталіна з'яўляецца авангардам нашага народа, авангардам працоўнага чалавецтва. У баях за вялікі Кастрычнік, у барацьбе за перамогі соцыялізма партыя згуртавала вакол сябе мільённыя масы. Ёй абавязан совецкі народ тым, што жыве без капіталістаў і памешчыкаў, вольна і шчасліва, дасягаючы з кожным годам усё новых і новых перамог.

У партыі Леніна—Сталіна народ бачыць выразіцеля сваіх спрадвечных мар, вернага свайго кіраўніка і арганізатара. Ідэі партыі, ідэі комунізма валодаюць усімі народамі. Народ і комунізм у нашай краіне зліліся ў адно неразрыўнае цэлае. Зразумела адсюль тая бязмежная любоў і адданасць, якую праяўляе народ да партыі, да арганізатара і натхніцеля нашых перамог — вялікага Сталіна.

Кандыдаты ў дэпутаты мясцовых советаў, за якіх галасуюць сёння совецкія выбаршчыкі, — гэта лепшыя сыны і дочкі народа, клапатліва выхаваныя партыяй. Іх уважліва і па-дзелавому адбіралі выбаршчыкі на перадвыбарчых сходах і мітынгах. Яны — кандыдаты сталінскага блока комуністаў і беспартыйных.

Гэтым перадавым людзям, бязмежна адданым радзіме, народу, партыі Леніна—Сталіна, найбольш ярка праявіўшым свае дзелавыя і палітычныя якасці, выбаршчыкі давяраюць работу ў мясцовых органах дзяржаўнай улады. Яны наказваюць сваім кандыдатам — нястомна вучыцца ў вялікага Сталіна, быць падобным на яго ў сваёй дзяржаўнай дзейнасці, заўсёды мець перад сабой яго велічны, незгасаючы вобраз.

Сярод кандыдатаў, выбіраемых сёння беларускім народам, — родныя і дарагія імёны таварыша Сталіна і яго бліжэйшых саратнікаў таварышоў Молатава і Варашылава. Яны далі згоду балатыравацца ў дэпутаты Мінскага гарадскога совета. Гэта вялікая чэсць, вялікае шчасце для выбаршчыкаў сталіцы ордэнаноснай БССР. Увесь беларускі народ, галасуючы за кандыдатаў сталінскага блока комуністаў і беспартыйных, аддасць свае галасы за Сталіна, за яго баявых саратнікаў, за партыю Леніна—Сталіна.

Беларускі народ ідзе на выбары ў мясцовыя советы з асаблівай радасцю і лікаваннем. Гэты год для яго быў гістарычным годам. Гераічная Чырвоная Армія, пасланая воляй партыі і ўрада, знішчыла назаўсёды мяжу, штучна падзяляўшую Беларусь на дзве часткі. З гэтага часу ўвесь беларускі народ зажыў адзінай нерушымай сям'ёй у садружастве брацкіх народаў Совецкага Саюза. Яркае сонца свеціць зараз над беларускай зямлёй. Гэта сонца—Сталінская Канстытуцыя.

У гэтым гістарычным з'еднанні яшчэ нядаўна падзеленай краіны з выключнай сілай праявіліся нястомныя клопаты вялікага Сталіна аб беларускім народзе. Аб гэтым памятае кожны выбаршчык Совецкай Беларусі.

Як і на мінулых выбарах дэпутатаў у Вярхоўныя Советы Саюза ССР і саюзных рэспублік, сёння не павінна быць ні аднаго совецкага грамадзяніна, дасягнуўшага 18-ці год, які не скарыстаў-бы свайго выбарчага права. Совецкая выбарчая сістэма забяспечвае выбаршчыкам усе ўмовы для выражэння сваёй волі на выбарах, для выканання свайго пачэснага грамадзянскага абавязку.

У нашай выбарчай сістэме з перакапальнай выразнасцю ўвасоблен увесь мудры сэнс сапраўднай соцыялістычнай дэмакратыі. Аб такіх дэмакратычных выбарах мараць працоўныя масы капіталістычных краін.

Няма сумнення, што небывалая палітычная актыўнасць выбаршчыкаў, пры якой праходзіла ўся перадвыбарчая кампанія, праявіцца сёння, у дзень выбараў, яшчэ з большай сілай і яркасцю. З іменем Сталіна на вуснах і ў сэрцы апусціць кожны выбаршчык свой бюлетэнь у выбарчую урну.

Галасаваць за кандыдатаў сталінскага блока комуністаў і беспартыйных — значыць галасаваць за далейшае ўмацаванне нашай соцыялістычнай дзяржавы, за яе далейшы няспынны росквіт, за поўнае таржаство комунізма.

Усе, як адзін, — на выбары ў мясцовыя Советы дэпутатаў працоўных! Аддадзім свае галасы за лепшых сыноў і дачок совецкага народа — кандыдатаў несакрушымага сталінскага блока комуністаў і беспартыйных!

АПЕРЗВОДКА ШТАБА ЛЕНІНГРАДСКАЙ ВАЕННАЙ АКРУГІ

На працягу 23 снежня на фронце не адбылося нічога істотнага. У радзе раёнаў мелі месца дзеянні авіяцыі. У завязаўшыхся паветраных баях было збіта 16 самалётаў праціўніка.

Вялікаму настаўніку і правадыру прыгнечанага чалавецтва ўсяго свету Іосіфу Вісарыёнавічу Сталіну

У дзень Вашага шасцідзесяцігоддзя горача віншую Вас, наш родны і любімы настаўнік таварыш **Сталін**, і перадаю палкае рэволюцыйнае прывітанне ад імені працоўнага арацтва Манголіі.

Разам з усім перадавым прагрэсіўным чалавецтвам знамянальную дату Вашага шасцідзесяцігоддзя адзначае і наш мангольскі народ, які, дзякуючы Вашым неаслабным клопатам і ўвазе, дабіўся вялікіх поспехаў у справе падняцця і развіцця сваёй гаспадаркі, культуры і выкарчоўвання ўнутраных і знешніх ворагаў, тым самым умацоўваючы незалежнае існаванне МНР.

Вашы пастаянныя бацькоўскія клопаты аб мангольскім народзе натхняюць і акрыляюць яго на новыя перамогі па шляху далейшага рэволюцыйнага развіцця нашай краіны.

Ад імені мангольскага народа я жадаю Вам, тав. Сталін, яшчэ многа год плённай работы на карысць і радасць прыгнечанага чалавецтва ўсяго свету.

Жыві і здраўствуй яшчэ многія і многія годы на страх ворагам перадавога чалавецтва, на вялікую радасць працоўнага народа.

ЧАЙБАЛСАН.

21.XII—1939 г.

Мясцовая прамысловасць БССР выканала гадовы план

Выконваючы ўзятыя абавязацельствы ў соцыялістычным спаборніцтве з брацкай Украінскай ССР, мясцовая прамысловасць БССР прыходзіць да выбараў у мясцовыя советы з датэрміновым выкананнем гадавога плана.

Гадавы план па валавой прадукцыі рэспубліканскай прамысловасці выканан 22 снежня на 100,2 проц. Выпушчана прадукцыі на 126.080,9 тыс. руб. пры плане ў 125.775,8 тыс. руб. Дано звыш плана прадукцыі на 305,1 тыс. руб.

Перавыканалі гадавыя планы трэст паліграфічнай прамысловасці—104,4 проц., Белстанкатрэст — 101,9 проц., майстэрні Будпрамтрэста — 108,6 проц., вучэбныя майстэрні — 119,5 проц. З 34 прадпрыемстваў рэспубліканскага падпарадкавання — 20 прадпрыемстваў значна перавыканалі свае гадавыя планы.

Да канца года дадаткова будзе выпушчана прадукцыі на 3.300 тысяч руб.

Нарком мясцовай прамысловасці БССР КАГАН.

НАПЯРЭДАДНІ УСЕНАРОДНАГА СВЯТА

МІНСК

Па-святочнаму выглядае сталіца БССР — Мінск напярэдадні выбараў у мясцовыя Советы дэпутатаў працоўных. Вуліцы ўвешаны чырвонымі сцягамі і лозунгамі, прысвечанымі Сталінскай Канстытуцыі і выбарам у мясцовыя советы. Гарадскі сквер упрыгожан партрэтамі членаў Палітбюро, гербамі саюзных рэспублік, мноствам вялікіх пано, якія гавораць аб дружбе народаў, аб магутнасці Чырвонай Арміі, аб шчаслівым жыцці ў краіне Советаў. Высока, пад лозунгамі, вітаючымі Сталінскую Канстытуцыю, красуецца герб Совецкага Саюза. На фоне лозунга вырысоўваюцца дзве веліччыя фігуры арганізатараў і кіраўнікоў першай у свеце соцыялістычнай краіны — Леніна і Сталіна.

Партрэтамі, яркімі лозунгамі і плакатамі, заклікаючымі галасаваць за блок комуністаў і беспартыйных, за верных дачок і сыноў нашай радзімы, упрыгожаны будынкі ЦК КП(б)Б, гарадскога совета, школ і ўсіх выбарчых участкаў.

З асаблівай любоўю афармлены ўчасткі, дзе балатыруюцца таварышы Сталін, Молатаў і Варашылаў.

Асаблівае ажыўленне адчувалася ўчора па выбарчых участках, дзе балатыруюцца кандыдаты ў дэпутаты Мінскага гарадскога совета першы Герой соцыялістычнай працы, самы вялікі чалавек сучаснасці Іосіф Вісарыёнавіч Сталін і яго баявыя саратнікі — глава Совецкага ўрада Вячаслаў Міхайлавіч Молатаў і першы Маршал Совецкага Саюза Народны Камісар Абароны СССР Клімент Ефрэмавіч Варашылаў...

У памяшканне 172-й выбарчай акругі, дзе балатыруецца таварыш Сталін, зайшла старэнькая бабулька.

— Прабачце, дзеткі, паглядзіце, ці ўпісана я ў спіскі?

Бабульку любоўна ўсаджваюць у крэсла, паказваюць яе прозвішча ў спісках выбаршчыкаў.

— А мы машыну заўтра за вамі прышлем. Будзьце гатовы, на світанні прыдзе, — сказала сакратар камісіі тав. Нахмановіч.

Старая шчыра рассмяялася.

— Ды што-ж гэта вы гаворыце? За нашага Сталіна я і да Крэмля свой голас данясу, а тут тры крокі ступіць. Прашу не турбавацца.

Расчырванеўшыся ад свежых замаразкаў, група піонераў з дома ў дом заходзіць да выбаршчыкаў. Яны надзвычай абрадаваны, што ім даручылі вялікую справу — разносіць прыгожа афармленыя, яркачырвоныя лістоўкі, у якіх паведамляецца дзень выбараў, назва выбарчай акругі, месца галасавання. І выбаршчыкі радасна сустракаюць піонераў, ветліва прававажаюць.

Яшчэ ніколі не было такога патоку людзей, як сёння, на выбарчым участку, дзе балатыруецца Вячаслаў Міхайлавіч Молатаў. 150 чалавек наведалі ўчора акруговую выбарчую камісію. Кожны выбаршчык спыняецца ля вялікага будынка Тэатра юнага гледача і любуецца партрэтам свайго любімага кандыдата, углядаецца ў блізкі і знаёмы твар гэтага вялікага чалавека, вернага саратніка роднага Сталіна.

У карыдорах тэатра выстаўлены фотавітрыны кандыдатаў у дэпутаты. Сярод іх — кандыдат у дэпутаты Мінскага горсовета таленавіты беларускі пісьменнік Змітрок Бядуля, ініцыятар стаханаўскага руху тав. Скабло і інш.

У пакоі, дзе будзе праходзіць галасаванне — чыстата і ўтульнасць. З густам, мастацка абсталяваны кабіны, устаноўлены выбарчыя урны. У акруговай выбарчай камісіі — самы кіпучы і гарачы час. Яшчэ раз правяраюцца спіскі выбаршчыкаў, наводзіцца ўзорны парадак у пакоі чакання, ствараецца поўная ўтульнасць у пакоі для дзяцей, абсталёўваецца буфет.

Агітатары з асаблівым уздымам расказваюць выбаршчыкам пра гераічны шлях легендарнага палкаводца, авеянага неўгасальнай славай.

Выбаршчыкі 172-й, 300-й і 20-й выбарчых акруг гараць жаданнем хутчэй прысці на выбарчыя ўчасткі і ад шчырага сэрца аддаць свае галасы за таварыша Сталіна і яго баявых саратнікаў — Молатава і Варашылава, за кандыдатаў несакрушымага сталінскага блока комуністаў і беспартыйных.

ВІЦЕБСК

Горад у святочным убранні. На франтонах будынкаў фабрык, заводаў, устаноў і навучальных устаноў развяваюцца яркачырвоныя сцягі, дамы ўпрыгожаны партрэтамі любімых правадыроў партыі і ўрада.

На фабрыках і заводах — вялікі палітычны і вытворчы ўздым. У чэсць слаўнага 60-годдзя вялікага Сталіна і дня выбараў стаханаўцы прадпрыемстваў прыпадносяць любімай радзіме выдатныя падарункі. Асабліва высокія ўзоры работы паказваюць кандыдаты ў дэпутаты абласнога і гарадскога советаў. Знатны стаханавец—токар вагонарамонтнага пункта станцыі Віцебск, кандыдат у дэпутаты абласнога совета, ордэнаносец тав. Шчапінін за апошні час сістэматычна выконвае норму на 1200 проц., стаханаўка чулочна-трыкатажнай фабрыкі імені Клары Цэткін—кандыдат у дэпутаты горсовета тав. Сарачынская на абслугоўваемых ёю 8 трыкатажных машынах выконвае норму на 115—120 проц.

З вялікай вытворчай перамогай прышла да дня выбараў уся прамысловасць горада. 16 прадпрыемстваў — машынабудаўнічы завод «Комінтэрн», чулочна-трыкатажная фабрыка імені Клары Цэткін, мясакамбінат, лесазаводы №№ 3, 13, малаказавод і іншыя датэрмінова выканалі гадавую вытворчую праграму.

Уся саюзная, рэспубліканская і мясцовая прамысловасць горада ўжо выпусціла звыш плана прадукцыі больш чым на 15 мільёнаў рублёў.

ГОМЕЛЬ

Горад выглядзіць святочна. Дамы, установы, прадпрыемствы ўпрыгожаны алымі сцягамі, лозунгамі. Проста і велічна аформлена плошча імені Леніна. У цэнтры яе ўзвышаюцца велізарныя сцягі, на фоне якіх — партрэты геніяльных правадыроў Леніна і Сталіна. На фасадах дамоў надпісы: «Усе на выбары!»

Сёння ад самай раніцы па вуліцах горада курсіруюць дзесяткі агітацыйных аўтамашын. Агітатары яшчэ раз наведалі кватэры выбаршчыкаў, каб напомніць аб парадку галасавання.

Рабочыя раду фабрык і заводаў Гомеля адзначылі гістарычны дзень выбараў датэрміновым выкананнем гадавых планаў. Станкабудаўнічы завод імені Кірава да дня выбараў даў звыш гадавога плана на 395 тысяч рублёў прадукцыі. Тлушчакамбінат даў звыш гадавога плана на 1 748 тысяч рублёў прадукцыі. 14 прадпрыемстваў Гомеля датэрмінова выканалі гадавую праграму.

Прэзідыуму Вярхоўнага Совета Узбекскай ССР
Соўнаркому Узбекскай ССР
Цэнтральнаму Камітэту Комуністычнай партыі (большэвікоў) Узбекістана

Совет Народных Камісараў Саюза ССР і Цэнтральны Камітэт Усесаюзнай Комуністычнай партыі (большэвікоў) вітаюць рабочых, калгаснікаў і інтэлігенцыю Узбекскай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі з пятнаццацігоддзем утварэння Узбекскай ССР.

Пад кіраўніцтвам большэвіцкай партыі узбекскі народ, вызваліўшыся ад жорсткай эксплаатацыі царскай памешчыцка-капіталістычнай улады, мясцовай нацыянальнай буржуазіі, баеў, духавенства і ад нацыянальнага гнёту, стварыў квітнеючую соцыялістычную рэспубліку.

За пятнаццаць год, прайшоўшыя з моманту ўтварэння рэспублікі, рабочыя, калгаснікі і інтэлігенцыя Совецкага Узбекістана, пры брацкай дапамозе ўсяго совецкага народа, дабіліся буйных поспехаў ва ўсіх галінах соцыялістычнага будаўніцтва.

Створаны такія важныя індустрыяльныя прадпрыемствы, як тэкстыльны камбінат імені тав. Сталіна ў Ташкенце, як завод сельскагаспадарчага машынабудаўніцтва імені тав. Варашылава; будуецца буйнейшы Чырчыкскі прамысловы камбінат.

Совецкі Узбекістан з'яўляецца асноўнай базай вытворчасці бавоўны ў СССР. У рэзультаце калектывізацыі і механізацыі сельскай гаспадаркі, у рэзультаце ірыгацыйнага будаўніцтва збор бавоўны-валакна і перапрацоўка яго павялічылася ва Узбекістане больш, чым у два разы, у параўнанні з 1934 годам.

Буйнейшай перамогай Совецкага Узбекістана з'яўляецца пабудова ў бягучым годзе сіламі калгаснікаў пры дапамозе ўрада на працягу 45 дзён Вялікага Ферганскага канала працягласцю 270 кілометраў, што забяспечвае далейшы ўздым ураджайнасці і заможнасці калгаснікаў Узбекістана.

За годы совецкай улады павысіўся матэрыяльны дабрабыт узбекскага народа, стварылася і расцвятае яго культура. Адбылося раняволенне і вызваленне жанчын Узбекістана ад уніжальнага і рабскага становішча, ад прыгонніцкіх перажыткаў, выраслі шматлікія кадры совецкай інтэлігенцыі Узбекістана.

Гэтых поспехаў рабочыя, калгаснікі і інтэлігенцыя Совецкага Узбекістана дабіліся, разграміўшы пад кіраўніцтвам партыі большэвікоў варожыя гнёзды здраднікаў радзімы—буржуазных нацыяналістаў і трацкісцка-бухарынскіх агентаў імперыялізма, якія жадалі зноў вярнуць узбекскі народ пад ярмо эксплаатацыі баеў і капіталістаў.

Совет Народных Камісараў СССР і Цэнтральны Камітэт ВКП(б) выражаюць цвёрдую ўпэўненасць, што узбекскі народ, у брацкім садружастве з усімі народамі Совецкага Саюза, будзе і надалей паспяхова мацаваць магутнасць Узбекскай ССР і ўсяго Совецкага Саюза.

СОВЕТ НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ САЮЗА ССР.

ЦЭНТРАЛЬНЫ КАМІТЭТ УСЕСАЮЗНАЙ КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ (большэвікоў).

УКАЗ

ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА СССР

Аб узнагароджанні Узбекскай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі ордэнам Леніна

У азнаменаванне 15-годдзя з дня ўтварэння Узбекскай Совецкай Соцыялістычнай Рэспублікі і за яе выдатныя дасягненні ў галіне развіцця сельскай гаспадаркі, у асаблівасці, бавоўнаводства — узнагародзіць Узбекскую Совецкую Соцыялістычную Рэспубліку **Ордэнам Леніна.**

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР М. КАЛІНІН.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР А. ГОРКІН.

23 снежня 1939 г.
Масква, Крэмль.

Выбранне таварыша І. В. Сталіна пачотным членам Акадэміі навук СССР

Урачысты сход Акадэміі навук СССР

У Маскоўскім Доме вучоных 22 снежня адкрыўся ўрачысты агульны сход Акадэміі навук СССР, прысвечаны развіццю марксісцка-ленінскай тэорыі ў работах таварыша І. В. Сталіна.

У зале пасяджэння — выдатнейшыя вучоныя нашай краіны: акадэмікі, члены-карэспандэнты Акадэміі, прафесары, доктары і кандыдаты навук, кіраўнікі навукова-даследчых інстытутаў, аспіранты. У глыбіні сцэны на чырвоным фоне — скульптура І. В. Сталіна.

Пасля ўступнага слова віцэ-прэзідэнта Акадэміі навук акадэміка О. Ю. Шмідта слова прадастаўляецца акадэміку А. Н. Баху. Ён гаворыць:

— Асобая чэсць выпадае на нас у гістарычныя дні святкавання 60-годдзя таварыша Сталіна — падвесці вынікі дасягнення вялікай навукі Маркса — Энгельса — Леніна — Сталіна. Мы, прадстаўнікі навукі нашай краіны, паднятай Леніным і Сталіным на небывалую вышыню, лічылі-б вялікай чэсцю і пачотам уключыць імя, дарагое і блізкае нам, аўтарытэтнае для ўсіх вучоных свету — імя Сталіна ў лік пачотных членаў Акадэміі навук. Уношу прапанову аб выбранні Іосіфа Вісарыёнавіча **Сталіна** пачотным членам Акадэміі навук СССР.

Прапанова старэйшага члена Акадэміі навук сустракаецца прысутнымі бурнымі, доўга незмаўкаючымі апладысментамі. Совецкія вучоныя наладжваюць працяглую авацыю ў чэсць таварыша Сталіна.

Прапанова аб выбранні І. В. Сталіна пачотным членам Акадэміі навук ставіцца на галасаванне. Зноў грыміць авацыя.

Старшынствуючы аб'яўляе што прапанова, унесеная акадэмікам Бахам, прынята аднагалосна. (ТАСС).

У ДЗЕНЬ ВЫБАРАЎ БЕЛАРУСКІ НАРОД ДЭМАНСТРЫРУЕ СВАЮ ЛЮБОЎ І АДДАНАСЦЬ ПАРТЫІ БОЛЬШЭВІКОЎ І ВЯЛІКАМУ ПРАВАДЫРУ—ЛЮБІМАМУ СТАЛІНУ

НАМ ВЫПАЛА ВЯЛІКАЕ ШЧАСЦЕ

...Гурвіч. Бацькі яе ў мінулым — бедныя рабочыя-яўрэі. Совецкая ўлада вызваліла іх, як і мільёны іншых людзей, з-пад прыгнёту, эксплаатацыі і галечы. Сацыялістычная дзяржава, ля магутнага руля якой стаіць непахісны стратэг пралетарскай рэвалюцыі — Сталін, шырока адкрыла дзверы ў жыццё дачцы былога бяспраўнага яўрэя. Яна стала артысткай, працуе на карысць свайго народа, жыве радасна і шчасліва.

Сын бедняка Ш. І. Кацнельсон стаў старшым лейтэнантам. Ён служыць у самай народнай, самай магутнай арміі свету, арганізатарамі якой з'яўляюцца вялі...

...бацькаўшчыны, перш... стычнай працы, любімаму Іосіфу ... навечна Сталіну.

Выбаршчыкі Сталінскага ра...:
Ш. І. КАЦНЕЛЬСОН — ... лейтэнант.
Х. А. МАРШАК — нам... рэктара завода «Чырвона...
С. Я. ГУРВІЧ — артыст... юнага гледача імені Крупскай,
М. М. ЕФІМАВА — хатняя гаспадыня.

СКАЗ ПРА СТАЛІНА

Сумавала-гаравала я ў няволі.
Не было сваёй зямелькі ў родным полі.
Зажынала-дажынала жыта пану.
Я да сонейка ўставала раным-рана,
Ногі босыя ўмывала я расою.
Узрастала-падрастала сіратою.
А ні хлеба, а ні солі, ні хаціны.
О, як цяжка! О, як горка, сіраціне!
Я блукала, я шукала долі-волі,
У зялёнай, у дуброве, ў чыстым полі.
Паміж долаў, паміж гораў я блукала,
Сваю долю, сваю волю я гукала:
— Дзе ты, доля, дзе ты, воля, залатая?
Дзе ты, шчасце, дзе ты, радасць маладая?
Ці сплыла ты, ці ўцякла ты ў сіне мора,
Ці пагасла для мяне ты ў ранніх зорах?
Ці растала ты з снягамі ды вясною,
Ці завеяна віхурай снегавою?..
І зязюля закувала мне у гаі:
— Ты не будзеш вольнай птушкай у гэтым краі.
Не гукай ты сваю долю у дуброве,
Не палюбіць цябе хлопец чарнабровы.
Не расчэсвай, не разгладжвай свае косы...
Не згадала зязюленька майго лёсу.
Як узмыў арол высока па-над борам,
Запаліў для нас ён сонца, ясны зоры.
І развеяў чорны хмары, навальніцы,
Засвяціў над родным краем бліскавіцай.
І, як радуга, зазьяў ён над палямі,
І пасеяў ён братэрства паміж намі.
Ашчаслівіў і сагрэў ён ўсе народы,
І на старасць расквітнелі мае годы.
Утапіў ён гора ў моры ды навекі.
Беларус цяпер завецца чалавекам.
І пад зоркаю чырвонай сонцам веснім—
Адгукнулася мне доля гулкай песняй.
Не сумую, не гарую я ў нядолі,
Каласіцца-весяліцца наша поле.
Я выходжу ў поле з песняй рана-рана
І працую на сябе я, не на пана.
І працую на калгас я, на любімы,
Для вялікае і роднае радзімы.

Акіян плыве жытнёвы аж да гаю.
Сваё жыта зажынаю-дажынаю.
Ой, іржуць стальныя коні каля гаю —
То камбайны мне ў рабоце памагаюць.
Буйным зернем насыпаем поўны клеці.
Як прывольна, як шчасліва жыць на свеце!
Гнуцца дрэвы ля будынкаў пад пладамі,
Адвячоркам—пах мядовы над садамі.
Гарманісты-баяністы ў клубах граюць,
Песні стаямі над борам пралятаюць.
Ой, спяваюць, ой, гуляюць карагоды...
Снаражаюць мне ў дарожаньку падводу.
Засцілаюць воз квяцістымі каўрамі,
Напаўняюць воз калгаснымі дарамі.
Пояць коней вараненькіх ды з крыніцы,
Ад'язджаю я на свята у сталіцу.
Узнялася мая радасць за аблокі,
Праязджаю шлях вялікі, шлях далёкі.
Нада мною неба сіняе высока,
Праплывае ў думах мілы, родны сокал.
Прывітаў нас вецер цёплы, ветрык свежы,
Узняліся над Масквою горда вежы.
Над Масквою, над ракою плешчуць хвалі.
І выходзіць нам насустрач родны Сталін.
Ён прымаў нас, частаваў нас у палацы.
— Заслужылі вы павагі добрай працай.
У вачах яго адбіткі ясных зораў,
І глыбока яго памяць нібы мора.
І глыбока яго ласка, яго словы,
Разумее чалавека ён з поўслова.
Чалавека ён шануе, паважае,
Яго клопатам і ласцы — няма краю.
Каб вы ведалі радныя, каб вы знали,
Які просты, які любы родны Сталін!
Той хвіліны не забуду я да смерці,
Захаваю мілы вобраз я у сэрцы.
Не забуду той усмешкі я навекі
Дарагога і прастога чалавека.

Са слоў 60-гадовай калгасніцы калгаса «XV з'езд КП(б)Б», Рудзенскага раёна, Марыі Паўлаўны ВАЎЧОК запісаў А. БЯЛЕВІЧ.

Я—ГРАМАДЗЯНІН СОВЕЦКАГА САЮЗА

Як горда гэта гучыць: грамадзянін Совецкага Саюза! Я, былы бядняк, апошні чалавек у царскай Расіі, сын табачніцы-яўрэйкі, стаў майстрам-тэхнолагам. Я — свабодны грамадзянін вялікай сацыялістычнай дзяржавы, дзе людзі жывуць заможна, радасна, культурна.

Нядаўна да нас на станкабудаўнічы завод імені Кірава прыбыло некалькі бесправоўных з заходніх абласцей БССР. Тры месяцы назад яны пакутвалі пад гнётам польскіх капіталістаў і памешчыкаў. Цяпер яны з радасцю прыступілі да работы на нашым заводзе. Яны многаму здзіўляюцца. Здзіўляюцца таму, што рабочы без адрыву ад вытворчасці атрымлівае званне інжынера. Здзіўляюцца рэчам, звычайным у нашым жыцці: утульнай сталовай дзе рабочы за невялікую плату атрымлівае гарачы абед, рабочым клубам, дзіцячым садам, яслям для дзяцей рабочых. Яны ідуць з намі на рабочыя сходы. І там яшчэ больш адчуваюць, з якой гордасцю, павагай і любоўю совецкія людзі носяць званне грамадзян СССР. І мы бачым, якой радасцю свецяцца іх вочы, бо і яны атрымалі права грамадзян вялікага СССР.

Іншы раз вечарамі маці ўспамінае мне наша горкае мінулае. Яна па чатырнаццаць гадзін працавала ў прыватных габачных майстэрнях. Гэта было тады, калі мне было ўсяго два годы, калі бацька памёр, а ў хаце рэдка калі можна было знайсці скарынку хлеба.

Такім было маё дзяцінства. Толькі пазней, ужо пры совецкай уладзе я трапіў у дзіцячы дом, а потым і ў сямігадовую школу.

У 1930 годзе я апынуўся ў дружным калектыве рабочых — паступіў працаваць на завод «Комунар». Гэта было поўсаматужнае прадпрыемства. Увесь ранейшы «Комунар» па сваёй магутнасці наўрад ці перавышаў любы з цэхаў сёнешняга станкабудаўнічага завода імені Кірава.

Расла краіна, рос завод,раслі і яго людзі. Праз два годы я, былы малакваліфікаваны рабочы-слесар другога разрада, стаў працаваць у інструментальным цэху.

Звярнуўшыся з Чырвонай Арміі, я зноў пайшоў працаваць на свой родны завод. Мяне прызначылі майстрам новага механічнага цэха. І зноў я пачаў павышаць сваю вытворчую кваліфікацыю, паказаў узоры стаханаўскай работы.

Я многа чытаў спецыяльнай літаратуры, запазычаў лепшае ў майстраў іншых заводаў, стараўся даць дзяржаве як мага больш станкоў і дэталей высокай якасці. Я адчуваў гэты свой пачотны абавязак перад дзяржавай, перад партыяй і совецкай уладай, якія далі мне і асвету, і высокую кваліфікацыю, і радаснае свабоднае жыццё ў сям'і народаў Совецкага Саюза.

Я, як і дзесяткі тысяч рабочых СССР, атрымаў магчымасць наведваць вечарам заняткі і скончыць механічнае аддзяленне вячэрняга рабочага універсітэта. Тут я яшчэ больш павысіў сваю кваліфікацыю і ўрэшце быў прызначан на работу ў аддзел падрыхтоўкі вытворчасці — стаў тэхнолагам па слясарных работах.

Быў я беднай сіратой, сынам забітай работніцы-табачніцы. Жыў упроголадзь, без права называцца чалавекам. Стаў перадавым рабочым-стаханаўцам, майстрам цэха, тэхнолагам. Стаў свабодным, шчаслівым чалавекам.

Вось чаму я з такой радасцю чакаў сёнешняга дня — дня выбараў, каб разам з тысячамі, мільёнамі такіх-жа свабодных грамадзян Совецкага Саюза пайсці да выбарчых урнаў. Я першым аддам свой голас за кандыдатаў сталінскага блока комуністаў і беспартыйных, за партыю Леніна — Сталіна. Я пайду галасаваць за наша шчаслівае сёння, за расквітнеўшую радзіму.

Ю. Г. ОКСЕНКРУГ,
тэхнолаг мінскага станкабудаўнічага завода імені Кірава.

СЛОВА СТАРОГА ВЫБАРШЧЫКА

У звычайнай сялянскай хацінцы нарадзіліся мы, пяць братоў. Бацька наш лічыў гэта за вялікае няшчасце, бо трэба было пракарміць і адзець сям'ю.

Голад гнаў нас змалку да кулакоў пасвіць жывёлу, няньчыць іх дзяцей. І так ішлі годы за годамі...

Надышоў час жаніцьбы двум братам. Для гэтага трэба было іх выдзяліць з сям'і, даць частку зямлі. А дзе-ж тая зямля? Куды кінуцца, як жыць? У пошуках зямлі выехалі мы ў далёкую Сібір шукаць лепшай долі. Але тады і там было не саладзей. Колькі ні працавалі, куды ні кідаліся, а замест шчаснай долі нас сустракала доля батракоў. Давялося зноў вярнуцца ў вёску, зноў батрачыць.

Толькі пасля Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі совецкая ўлада забяспечыла нас зямлёй. У 1930 годзе ў нашай вёсцы Лужкі арганізаваўся калгас. Мы, пяцёра братоў, былі ў ліку першых калгаснікаў.

Сёлета я ўжо маю 340 працадзён. На кожны працадзень толькі авансам я атрымаў па 1,5 кілограма збожжа і па 6 кілограмаў бульбы. Пры канчатковым размеркаванні я атрымаю значна больш.

Я ўжо не малады, за плячыма маю 62 годы. Пры царскай уладзе я быў-бы асуджан на галодную смерць, бо такі быў тады лёс беднага старога чалавека. Але зусім іншае пры совецкай уладзе. Кожны грамадзянін краіны Советаў акружан бацькоўскімі клопатамі совецкага ўрада і вялікага правадыра народаў таварыша Сталіна. Я сябе адчуваю надзвычай бадзёрым і шчаслівым. Вось чаму я сёння, на выбарах у мясцовыя советы аддам свой голас за кандыдатаў сталінскага блока комуністаў і беспартыйных, за людзей, якія да канца адданы справе партыі Леніна—Сталіна, шчыра змагаюцца за росквіт і ўзбагачэнне сацыялістычнай радзімы, нашага радаснага калгаснага жыцця.

ВЛАДЗІМІР ПЯТРОВІЧ ВАЛЕВІЧ,
калгаснік калгаса «Новае жыццё», Краснапольскага сельсовета, Халопеніцкага раёна.

КАНДЫДАТЫ СТАЛІНСКАГА БЛОКА КОМУНІСТАЎ І БЕСПАРТЫЙНЫХ. Першы рад злева направа: Кандыдат у дэпутаты Мінскага абласнога Совета дэпутатаў працоўных — камбайнерка Заслаўскай МТС Марыя Якаўлеўна Шустоўская. Кандыдат у дэпутаты Заслаўскага раённага Совета дэпутатаў працоўных даярка калгаса імені 17-й гадавіны Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі Валенціна Іванаўна Лаўнікевіч. Кандыдат у дэпутаты Лагойскага раённага Совета дэпутатаў працоўных—сакратар Лагойскага РК КП(б)Б—Ізраіль Аронавіч Шэрман. Кандыдат у дэпутаты Лагойскага раённага Совета дэпутатаў працоўных—настаўніца Корэньскай няпоўнай сярэдняй школы Елена Грыгор'еўна Нікіценка. Кандыдат у дэпутаты Лагойскага раённага Совета дэпутатаў працоўных—старшыня Корэньскага сельскага совета, Лагойскага раёна Міхаіл Андрэевіч Рудак. Другі рад: Кандыдат у дэпутаты Сталінскага раённага Совета дэпутатаў працоўных г. Мінска Рафаіл Цалевіч Асташынскі — начальнік цукеркавага цэха фабрыкі «Комунарка». Кандыдат у дэпутаты Кагановіцкага раённага Совета дэпутатаў працоўных г. Мінска — работніца абутковай фабрыкі імені Л. М. Кагановіча Антаніна Канстанцінаўна Скудная. Кандыдат у дэпутаты Мінскага абласнога Совета дэпутатаў працоўных—інжынер станкабудаўнічага завода імені Варашылава Я. А. Валчок. Кандыдат у дэпутаты Мінскага гарадскога Совета дэпутатаў працоўных—дацэнт 4-й хірургічнай клінікі медыцынскага інстытута Фадзей Майсеевіч Голуб.

Фотахроніка БЕЛТА.

ЗА ШЧАСЛІВУЮ МАЛАДОСЦЬ

Мне дзевятнаццаць год. Я адна з самых маладых кандыдатаў у дэпутаты Магілеўскага горсовета. Толькі па кнігах і расказах я ведаю старое жыццё.

Маё жыццё склалася некалькі незвычайна. У 10 год я страціла бацькоў. Не ведаю, што было-б са мной, калі-б не совецкая краіна. Радзіма замяніла мне самую любячую і клапатлівую маці, яна дала мне магчымасць з усёй сілай адчуць шчаслівае дзяцінства совецкіх рэбят. 5 год я выхоўвалася ў дзіцячым доме. Дзяржава апранала мяне, карміла, вучыла, вывела мяне на шчаслівы шлях совецкага жыцця.

Няма на свеце больш шчаслівага шляху, чым у совецкай моладзі. Перад намі ўсюды адкрыты дзверы. Мяне, вось, цягнула на вытворчасць, я скончыла школу-фабзавуч і зараз з'яўляюся стаханаўкай цэха № 2, швейнай фабрыкі імені Валадарскага. Я яшчэ мару вучыцца і ведаю, што гэта залежыць толькі ад мяне. Магу дасягнуць, чаго хачу.

Хіба магчыма гэта ў капіталістычнай краіне, каб такую маладую дзяўчыну, работніцу, як я, выбіралі ў органы дзяржаўнага ўпраўлення? Не, гэта магчыма толькі ў нас, у СССР, дзе ярка свеціць сонца Сталінскай Канстытуцыі.

У перадвыбарчыя дні я выступала перад выбаршчыкамі, расказвала аб сваім жыцці, і часта была ў вялікім затрудненні. Мая біяграфія вельмі маленькая, жыццё толькі пачынаецца. Мне яшчэ трэба вельмі і вельмі многа папрацаваць, каб апраўдаць вялікае давер'е народа.

Сёння, у радасны дзень выбараў, совецкая моладзь, узрошчаная і выхаваная партыяй Леніна—Сталіна, нашым любімым правадыром таварышам Сталіным, будзе галасаваць за сваю прыгожую, шчаслівую маладосць. Мы абяцаем апраўдаць надзеі нашых старэйшых братоў, сясцёр і бацькоў, будзем працаваць так, каб таварыш Сталін сказаў «выдатна».

ЕЛЕНА ПЯТРОЎНА КУЛЯШОВА,
стаханаўка цэха № 2, магілеўскай швейнай фабрыкі імені Валадарскага, кандыдат у дэпутаты Магілеўскага горсовета па 161-й выбарчай акрузе.

15 год сонечнага Узбекістана

А. АБДУРАХМАНАЎ
Старшыня СНК УзССР.

ГАЛАСУЙЦЕ ЗА КАНДЫДАТАЎ СТАЛІНСКАГА БЛОКА КОМУНІСТАЎ І БЕСПАРТЫЙНЫХ!

Злева направа: лепшы стахановец новамеханічнага цэха станкабудаўнічага завода імені Кірава (Мінск) шліфоўшчык М. Т. Бладыка, разгарнуўшы спаборніцтва ў часць выбараў у мясцовыя советы, выконвае зменную норму на 350 проц. Работнікі станцыі Орша-Заходняя, узнагароджаныя ордэнамі і медалямі Совецкага Саюза. Злева: В. А. Цялегін — начальнік станцыі, Т. Ф. Качаткова — дзяжурная па станцыі, Н. Н. Дзярупоў — начальнік аддзялення службы руху, В. І. Смірноў—старшы дыспетчар і Е. В. Грэчыха—старшая стрэлачніца. Таварыская сустрэча кандыдата ў дэпутаты Варашылаўскага раённага совета артысткі БДТ т. Міронавай і кандыдата ў дэпутаты горсовета па 199 выбарчай акрузе т. Пракаповіча з выбаршчыкамі дома № 29 (Ленінская вуліца). Кандыдат у дэпутаты Магілеўскага гарадскога Совета дэпутатаў працоўных—настаўнік сярэдняй школы № 17 Аліміяда Іванаўна Калістратава вядзе ўрок беларускай мовы ў 7-м класе «А». Яе клас з'яўляецца перадавым у школе.

Фота: Марцыёнка, Хейфеца, А. Розельмана. (Фотахроніка БЕЛТА) і Казловіча.

Выбаршчыкі

57 тысяч выбаршчыкаў горада Магілева пойдуць сёння на выбарчыя ўчасткі, каб выканаць высокі абавязак совецкіх грамадзян. Аб кожным выбаршчыку ў галасоўку можна расказаць многа цікавага...

Ад старога патомственага магілеўскага рабочага-гарбара Дзмітрыя Іванавіча Шкіркова мы хацелі паслухаць успаміны аб тым, як праходзілі выбары ў стары час. Але, аказваецца, яму проста няма чаго ўспомніць.

— Выбіралі «людзі», а мы—народ— і не ведалі, што такое выбары, — растлумачвае Дзмітрый Іванавіч. — Папраўдзе, няма чаго ўспомніць. Не бачыў я і не чуў пра выбары.

Гэта праўда, аб якой вам скажуць сотні старых рабочых.

Сапраўдныя правы мелі ўладары магілеўскай зямлі—князь Любамірскі і барон Корф, капіталісты і памешчыкі Рэн, Масаедаў, Саковіч, Кран, буйныя гандляры Адліванкін і Бачкоў, лесапрамыслоўца Бабовік і яшчэ цэлы рад чыноўнікаў, купцоў, памешчыкаў, заводчыкаў.

— У іх «выбарчым» спіску, — жартуе Дзмітрый Іванавіч, — мяне не было. Адзіныя выбары, якія я ведаю, — працягвае ён, — гэта совецкія выбары. Толькі пры совецкай уладзе я і мае браты сталі сапраўднымі, поўнапраўнымі людзьмі.

З Дзмітрыем Іванавічам мы гутарылі ў зольным цэху скурзавода імені Сталіна. Ён з гордасцю паказваў прасторныя цэхі, удасканаленыя машыны, і ўсё прыгаварваў:

— Вось якія мы маем заводы. Род Шкірковых дажыў да светлых дзён. Я—кантаўшчык-стахановец, мае браты — Аляксандр і Мартын працуюць таксама са мной разам. І мы яшчэ доўга, доўга папрацуем...

Поруч, ля свайго станка, стаяў 19-гадовы Сяргей Фаміч Ленькоў. Ён, рабочы-стругаль — адзін з лепшых стаханаўцаў, а зусім нядаўна ён паступіў на завод чорнарабочым.

Сяргей дзеліцца сваімі планамі:

— Па-першае, трэба добра вывучыць вытворчасць, па-другое, думаю пайсці вучыцца.

Ён расказвае, як дабіваўся перавыканання плана, якія чытае кнігі, як праводзіць вольны час.

— Першы раз я выбіраў у мінулым годзе, цяпер другі раз буду выбіраць, — гаворыць Сяргей, — буду галасаваць за шчаслівую маладосць...

Мы ідзем па цэхах завода. Кожны рабочы, служачы, інжынер, тэхнік можа многа расказаць...

У Магілеве вялікай славай карыстаецца сям'я Райковых. Вельмі цікавая гэтая сям'я. Бацька, сыны і дачка — усе працуюць на аўтарамонтным заводзе імені Кірава. Простае пералічэнне членаў слаўнай сям'і красамоўней усякіх слоў. Бацька працуе загадчыкам гаспадаркі заводскага спартыўнага таварыства «Аўтаматор». Сыны: Дзмітрый — майстар цэха № 5, Фёдар — планавік цэха № 5, Нікалай — майстар цэха № 1, дачка Марыя — кантралёр цэха № 1, сын Пётр працаваў шліфавальшчыкам, цяпер ён служыць у Чырвонай Арміі. Малодшыя сыны Райкова — Іван і Уладзімір вучацца ў школе.

Райковы—выбаршчыкі ўчастка № 44. Усе яны жывуць у раёне аўтарамонтнага завода. Сёння ўсе разам пойдуць галасаваць за яшчэ большае шчасце і працвітанне сваёй сям'і, сваёй радзімы.

Такіх сем'яў—дзесяткі тысяч у совецкай краіне. Агітатар 167 й акругі—выхавацельніца дзіцячага дома тав. Чарняк расказвае, як часта на занятках гуртка маці з гордасцю расказваюць аб тым, як многа паспелі ўжо іх дзеці. Асабліва цікавы расказ выбаршчыцы Рахілі Ізаксон.

— У 1919 годзе асталася ўдавой. Сама да апошняга часу працавала звычайнай прыбіральшчыцай. Але, дзякуючы дапамозе і клопатам совецкай улады, дзеці мае дасягнулі вялікіх вышынь. Адна дачка — інжынер-тарфянік, другая скончыла фармацэўтычны інстытут і працуе загадчыкам аптэкі, трэцяя — бухгалтар у банку, чацвертая працуе на шоўкавай фабрыцы, сын канчае рабфак.

— Загінула-б я — дадае Ізаксон, — калі-б не совецкая ўлада, калі-б не сталінскія клопаты аба мне і маіх дзецях. Мая старасць асветлена вялікім шчасцем.

Сярод выбаршчыкаў Магілева многа знатных людзей, імёны якіх карыстаюцца заслужаным аўтарытэтам і папулярнасцю.

Ілья Байдакоў толькі 6 год таму назад прышоў на шоўкавую фабрыку вучнем-прадзільшчыкам, а сёння ён — зменны інжынер у прадзільным корпусе. Ніна Пятроўна Лісунова яшчэ нядаўна вучылася ў ФЗУ, цяпер-жа яна інструктар стаханаўскіх метадаў працы, дэпутат Вярхоўнага Совета СССР.

Рабочы пасёлак шоўкавай фабрыкі — гэта цэлы горад з чатырма тысячамі насельніцтва — работнікамі фабрыкі. Многія толькі нядаўна набылі кваліфікацыю. Да іх адносяцца, напрыклад, Пелагея Лізунова, Ефрасіння Сідарава, Марыя Гатальская, Анастасія Новікава. Яны цяпер многастаночніцы матальнага цэха.

Знатнымі людзьмі фабрыкі з'яўляюцца стахановец-прадзільшчык Ілья Шакураў, работніца Марыя Філіпаўна Пічова, інжынер Галіна Собалева і дзесяткі іншых.

Няма патрэбы расказваць асобныя біяграфіі гэтых выбаршчыкаў. Усе яны выхаваны нашай совецкай радзімай. Яны моладзь, молада фабрыка, на якой яны працуюць, молад пасёлак, у якім яны жывуць. Усе яны ведаюць, што там, дзе цяпер горда высяцца карпусы і жыллёвыя дамы шоўкавай фабрыкі, быў калісьці пустыр.

Змяніўся горад, змянілася і яго насельніцтва. На выбарчы ўчастак сёння прыдуць людзі, якіх зусім не было ў старым Магілеве.

Да Вялікага Кастрычніка ў Магілеве было 712 рабочых. Сёння рабочых — 14.568, з іх каля 7 тысяч стаханаўцаў. Шырокім патокам на выбары прыдзе новая, совецкая інтэлігенцыя: 800 настаўнікаў, 200 ўрачоў, каля 1000 інжынераў і тэхнікаў, 3195 студэнтаў. Прыдуць шчаслівыя маці, хатнія гаспадыні, прыдуць і самі кандыдаты ў дэпутаты мясцовых советаў, перадавыя людзі совецкага народа.

Н. ГАСМАН.

БУДУ ДАРАЖЫЦЬ ДАВЕР'ЕМ НАРОДА

Сёння радасны, шчаслівы дзень. Ажыццяўляючы вялікія правы, прадастаўленыя ўсім грамадзянам СССР Сталінскай Канстытуцыяй, мы выбіраем мясцовыя органы ўлады.

Майму шчасцю няма граніц. Калектыў нашай чулочна-трыкатажнай фабрыкі імені Клары Цэткін аказаў мне вялікую часць, вылучыўшы кандыдатам у дэпутаты Віцебскага горсовета па 122-й выбарчай акрузе. Я — радавая работніца, якіх дзесяткі тысяч у нашай краіне. Гэтым вялікім давер'ем я абавязана партыі Леніна — Сталіна, ленінска-сталінскаму комсамолу, які мяне вырасціў, выхаваў і дапамог стаць у рады лепшых стаханаўцаў фабрыкі.

На аказаную мне вялікую часць я адкажу так, як павінны адказаць верныя сыны і дочкі нашай радзімы, — яшчэ лепшай стаханаўскай работай. Паспяхова абслугоўваючы 8 трыкатажных машын, я выконваю сваю вытворчую норму на 115 проц. Я ганаруся тым, што першай на фабрыцы перайшла на многастаночнае абслугоўванне.

Праца ў нашай краіне з'яўляецца справай часці, доблесці і геройства. Стаханаўскі рух, яго вышэйшая форма — многастаночніцтва прынесла нашай фабрыцы вялікую вытворчую перамогу. 15 снежня фабрыка датэрмінова выканала гадавую праграму. Сёння, у дзень выбараў, я яшчэ раз абяцаю сваім выбаршчыкам, што прыкладу ўсе сілы, каб апраўдаць іх высокае давер'е. Калі мяне выберуць, я буду актыўна працаваць у гарадскім совеце над паляпшэннем дабрабыту нашага горада, над яшчэ большым умацаваннем нашай вялікай радзімы, над далейшым паляпшэннем дабрабыту працоўных.

За шчаслівае жыццё, якім жывуць усе працоўныя нашай любімай радзімы, вялікае дзякуй роднаму Сталіну.

А. А. САРАЧЫНСКАЯ,
стаханаўка віцебскай чулочна-трыкатажнай фабрыкі імені Клары Цэткін, кандыдат у дэпутаты Віцебскага горсовета.

РАДАСНА ЖЫЦЬ І ПРАЦАВАЦЬ

Ёсць такія рэчы, якія наводзяць на разважанне. Сёння я пачуў, як мае дзеці чыталі верш пра стары час:

Галаву я маю,
Быў-бы дэпутат.
— Цэнзу ты не маеш,
Адыдзі назад.

Гэта мне напомніла маё дзяцінства, дарэвалюцыйнае жыццё маіх бацькоў, суседзяў, аднасяльчан, напомніла бяспраўе працоўнага чалавека і цынаванне багацеяў.

Бедна жылі ў нашай вёсцы. Школы не было, народ не вучыўся. У цемры і галечы нараджаліся, у цемры і горы паміралі.

І калі паглядзіш зараз навакол — сэрца радуецца. Пад жыватворчымі праменнямі Сталінскай Канстытуцыі растуць людзі, растуць школы, растуць новыя фабрыкі, заводы, расце і квітнее краіна соцыялізма. І вось я, былы селянін-бядняк, з'яўляюся зараз старшынёй Корзунскага сельсовета, кандыдатам у дэпутаты раённага совета. Хто мог марыць, што бедны селянін узнімецца да такіх вяршынь шчасця! І кожны ведае, сэрцам адчувае, што і харастзом нашага шчаслівага жыцця, і бурным ростам прамысловасці, сельскай гаспадаркі, культуры мы абавязаны дарагому Іосіфу Вісарыёнавічу Сталіну. Вось чаму так шчыра, ад сэрца, усе любяць дарагога нашага Сталіна. Вось чаму так радасна жыць і тварыць, ведаючы, што ты за сваю працу будзеш акружаны павагай і ласкай любімага правадыра.

Я ад сэрца ўдзячны калгаснікам калгаса «Пераможац», якія аказалі мне высокае давер'е, вылучыўшы кандыдатам у дэпутаты раённага совета. Прылажу ўсе сілы к таму, каб апраўдаць гэтае давер'е.

А. І. ШЫДЛОЎСКІ,
кандыдат у дэпутаты Рудзенскага райсовета.

Кандыдаты

Шырока і гасцінна адкрыты дзверы ярка ўпрыгожаных выбарчых участкаў. Сюды сёння ідзе совецкі выбаршчык, каб выканаць свой грамадзянскі абавязак. Ідзе ён з прыўзнятым, святочным настроем, з гордасцю за свае правы, за шчаслівае жыццё, за радзіму і яе выдатных людзей.

У бюлетэнях, якія ўручаюцца яму на ўчастку, напісаны прозвішчы кандыдатаў. Прозвішчы знаёмыя і блізкія. Ён сам вылучаў іх на перадвыбарчых сходах, гутарыў з імі на таварыскіх сустрэчах, слухаў пра іх расказы агітатараў. Сваіх кандыдатаў выбаршчык ведае па іх канкрэтных справах, і ён давярае ім, як людзям, вышаўшым з такога-ж, як ён сам, асяроддзя, праявіўшым найбольш ярка свае здольнасці на рабоце.

Выдатная наша эпоха характэрна незвычайным ростам людзей, росквітам іх здольнасцей, іх творчых сіл. Яны выяўляюцца на любым участку соцыялістычнага будаўніцтва — у кабінеце вучонага і ў заводскім цэху, у сцэнах школы і ў калгаснай вёсцы. Партыя Леніна—Сталіна выхоўвае ў народзе тыя новыя чалавечыя якасці, якія ўласцівы толькі членам соцыялістычнага грамадства.

Не гаворачы ўжо аб вырасшых за годы совецкай улады таленавітых партыйных і совецкіх работніках, аб дзеячах навукі, літаратуры і мастацтва, аб вынаходцах і інжынерах, імёны якіх вядомы шырокім масам, досыць для прыкладу ўзяць радавых стаханаўцаў прадпрыемстваў і калгасаў, радавых інтэлігентаў, вылучаных кандыдатамі ў дэпутаты мясцовых советаў, каб пераканацца, як багата наша радзіма людзьмі новага складу, як іх клапатліва вырашчвае большэвіцкая партыя.

У мінскіх чыгуначнікаў заслужанай павагай карыстаецца малады машыніст Нікалай Багацель. Яму ўсяго 22 годы. Але ён спаборнічае ўжо з старымі вопытнымі машыністамі, паказвае ўзоры соцыялістычных адносін да працы. У адну з паездак на яго паравозе падплавіліся каласнікі. Спыніць поезд — значыць нарушыць графік руху, нанесці шкоду дзяржаве. Багацель на хаду ўлязае ў гарачую топку і ліквідуе небяспеку.

Адзін ужо гэты эпізод пераканаўча характарызуе чалавека, паказвае яго аблічча.

Адным з кандыдатаў у дэпутаты Віцебскага абласнога совета з'яўляецца токар Аляксандр Шчапінін, радавы рабочы, вырасшы на совецкім прадпрыемстве. Але і яго невялікая біяграфія ўжо мае яркія старонкі. У мінулым годзе ён норму выпрацоўкі за змену давёў да 3.200 процантаў! Гэта паслужыла магутным штуршком для падняцця прадукцыйнасці працы яго таварышоў па рабоце.

Так растуць і выхоўваюцца людзі на сваіх канкрэтных участках работы. Іх інтарэсы непарыўна звязаны з інтарэсамі дзяржавы.

У калгасе «Акцябр», Чавускага раёна, працуе ільнаводам 75-гадовы Карней Раманоўскі. Адпачываць-бы, здаецца, спакойна дзеду ў акружэнні сваіх сыноў і дачок. Але такі ўжо час наш, што кожнаму хочацца ўкласці сваю долю энергіі ў агульны будынак соцыялізма. Дзед Карней — знатны чалавек калгаса. Яму абавязан калгас тым, што здае дзяржаве ў сярэднім не менш 10 цэнтнераў высокаякаснага ільнавалакна з гектара.

Гаварыць аб вылучаных кандыдатах у дэпутаты мясцовых советаў — значыць прыводзіць сотні і тысячы такіх-жа прыкладаў. Трактарыст з Палесся Іван Спірыдонаў, які перавыконвае нормы выпрацоўкі на трактары ў два-тры разы; настаўніца Жодзінскай школы Варвара Дымкавец, працуючая 33 годы на педагагічнай рабоце. Урач з вёскі Горваль, Рэчыцкага раёна, Міхаіл Глухоўскі, які зрабіў развалену ў мінулым бальніцу адной з узорных у рэспубліцы. Прыклады можна прадоўжыць бясконца... У біяграфіі кожнага з кандыдатаў ёсць эпізоды і штрыхі, ярка акрэсліваючыя іх, як людзей нашага часу, славутых сваімі звычайнымі, буднічнымі справамі, у якіх, аднак, ёсць нямала героікі і самаадданасці.

Совецкі народ сам кіруе сваім лёсам. У органы дзяржаўнай улады ён пасылае лепшых сваіх прадстаўнікоў, дастойных высокага давер'я, гатовых аддаць усе свае сілы на карысць радзімы. Так падышлі совецкія выбаршчыкі і пры вылучэнні кандыдатаў у дэпутаты мясцовых советаў. Яны вылучылі тых, хто апраўдаў сябе на даручаным яму ўчастку работы, хто па праву заслужыў аўтарытэт і пашану.

У дэпутаты Мінскага гарадского совета балатыруюцца 346 кандыдатаў. Гэты спісак адкрываецца блізкімі, роднымі і бясконца любімымі імёнамі вялікага правадыра партыі і народа таварыша Сталіна і яго баявых саратнікаў таварыша Молатава і таварыша Варашылава. Выбаршчыкам 172-й, 20-й і 300-й выбарчых акруг г. Мінска выпала вялікае шчасце галасаваць за геніяльнага правадыра працоўнага чалавецтва і яго бліжэйшых саратнікаў.

У спіску кандыдатаў у дэпутаты Мінскага гарадского совета прадстаўлены людзі самых розных узростаў, прафесій і спецыяльнасцей. Побач з імёнамі кіраўніка большэвікоў Беларусі тав. Панамарэнка, прэзідэнта Акадэміі Навук БССР К. В. Горава, вядомага прафесара Х. Л. Маршака, пісьменніка Зм. Бядулі мы бачым імёны столяра В. А. Пінчука, каваля Н. В. Маркоўскага, закройшчыцы М. А. Дзербінай, повара Ю. К. Лісіцы. Вылучаны тыя, каго паважаюць і любяць выбаршчыкі, каму яны давяраюць лёс свайго роднага горада.

Такі-ж малюнак мы ўбачым, праглядаючы спіскі кандыдатаў у дэпутаты любога з мясцовых советаў.

Кандыдаты, за якіх аддае сёння свой голас совецкі выбаршчык — гэта лепшыя сыны і дочкі нашага народа. У іх абліччы ўвасоблены яго характэрныя рысы — гарачы патрыятызм, бязмежная любоў да радзімы соцыялізма, адданасць партыі Леніна—Сталіна. Кандыдаты і выбаршчыкі ў нашай краіне — гэта адно непарыўнае цэлае, гэта ўвесь совецкі народ, шчыльна згуртаваны вакол большэвіцкай партыі, вакол мудрага правадыра і настаўніка таварыша Сталіна.

Т. ХАДКЕВІЧ.

ТАРЖАСТВО ПАРТЫІ І НАРОДА

У 1920 годзе англійскі пісьменнік Герберт Уэлс наведаў маладую Рэспубліку Советаў. Ён быў у Маскве, у Крэмлі. Ён гутарыў з Леніным. Пасля прыезду на радзіму ён выпусціў кніжку, у якой выявіў поўнае неразуменне таго, што адбываецца ў нашай краіне, поўнае нявер'е ў магчымасць ажыццяўлення тых дзерзнавенных планаў, якія былі задуманы Леніным, большэвікамі. Аўтар безлічы фантастычных раманаў, у якіх выдумка і фантазія дасягаюць крайніх прэдзелаў, ён лічыў планы Леніна аб электрыфікацыі Расіі, планы пабудовы новага свету, новага жыцця на асновах соцыялізма — вышэй усякай фантастыкі, справай неажыццявімай.

І не толькі Уэлс. Многія з свету капіталізма не верылі ў тое, што разбураная вайной, акружаная кальцом ворагаў, жабрацкая, галодная краіна сваімі ўласнымі сіламі, сваімі сродкамі, без дапамогі іншых краін здолее моцна стаць на ўласныя ногі, здолее выпраміць спіну, стаць перадавой, багацейшай краінай свету.

Яны не зразумелі ці не хацелі зразумець таго, што рабочыя і сяляне, кіруемыя Леніным і Сталіным, кіруемыя партыяй большэвікоў, узялі ў рукі ўласны лёс, лёс краіны, лёс будучыні.

Гэта быў час, калі ў хаосе развалу старога ладу, у агні і грукаце баёў грамадзянскай вайны большэвікі стваралі новыя формы грамадства, арганізоўвалі мнагамільённыя масы, усялялі ў іх веру ў перамогу, у таржаство вялікай праўды.

Гэта быў час, калі рабочыя і сяляне, кіруемыя партыяй большэвікоў, біліся на Поўначы супроць англічан, на Поўдні — супроць Дзенікіна, на Захадзе — супроць палякаў, на Усходзе — супроць Калчака.

Гэта быў суровы і цяжкі для маладой Совецкай Рэспублікі час. Лёс Рэспублікі, рэвалюцыі вырашаўся на полі бітвы. Размова з шматлікімі нашымі ворагамі вялася на мове гармат і снарадаў. Патрабаваліся неймаверныя, звышчалавечыя намаганні ўсяго народа для таго, каб выйсці пераможцамі з гэтай гістарычнай схваткі двух светаў — свету капіталізма і свету зараджаючагася соцыялізма.

І, скрозь дым, агонь, грукат развальваючагася старога свету, свету эксплаатацыі, мярзотнасці, знявагі чалавечага дастоінства, несправядлівасці, Ленін і Сталін глядзелі ў будучыню, і перад іх вачыма вырастаў новы свет, свет, дзе таржаствуе справядлівасць, разум, сапраўдная навука, прагрэс; свет радасці, свабоды і чалавечага дастоінства.

Прайшло нямала год. Сталінскія пяцігодкі пераўтварылі нашу краіну. Геніяльны ленінскі план электрыфікацыі паспяхова ажыццёўлен пад кіраўніцтвам вялікага Сталіна. Тое, што здавалася многім за рубяжом фантазіяй, міфам, справай неажыццявімай, стала, воляю большэвікоў, геніем Сталіна, — фактам, сапраўднасцю, рэальнасцю. Совецкі Саюз зазіхацеў над усім светам мільёнамі электрычных агнёў, прадстаў у пышным убранні расквітнеўшых соцыялістычнай прамысловасці і соцыялістычнай сельскай гаспадаркі. У нашай краіне перамог соцыялізм. Перамаглі творчая энергія і разум многамільённага народа. І гэтыя перамогі запісаны ў вялікай хартыі народаў — Сталінскай Канстытуцыі.

Усё гэта каштавала шмат працы, энергіі, волі. Гэта таксама патрабавала нямала афяр. Дарога рэволюцыі не ўсюды была гладкай. Ворагі ўсіх масцей і адценняў — меншавікі, трацкісты, бухарынцы, зіноўеўцы, буржуазныя нацыяналісты ішлі на любыя злачынствы, каб затрымаць наш рух уперад. Але совецкі народ адкінуў усе перашкоды з свайго шляху. Ён выкінуў у памыйную яму гісторыі сваіх ворагаў. Ён ішоў і ідзе шырокай дарогай і толькі ўперад.

Наколькі быстра крочыць наша краіна к комунізму, відаць хоць-бы з аднаго факта. За 9 месяцаў бягучага года совецкая прамысловасць дала прадукцыі больш, чым прамысловасць царскай Расіі за 10 даваенных год. 9 месяцаў і 10 год! Вось гэта крокі. Сапраўды крокі гігантаў, крокі багатыроў. Такімі крокамі можа ісці толькі краіна соцыялізма!

Совецкі Саюз—краіна, якая пракладае новыя шляхі чалавецтву. Энергія і разум мільёнаў цудадзейсна працуюць на карысць усяго чалавецтва. Найвялікшае з цудаў свету — чалавечая мысль — атрымала поўны і нябачаны росквіт у нашай краіне.

І асноўны вынік, асноўная перамога заключаецца ў тым, што ў нашай краіне вырас новы, совецкі чалавек, з новым успрыманнем жыцця, з новым пачуццём дастоінства. Чалавек — гаспадар жыцця і зямлі, тварэц; чалавек, які думае не толькі аб сучасным, але і аб будучыні свету; чалавек, які малады не толькі біялагічна, але і гістарычна; чалавек, які асазнаў свой шлях, сваё значэнне ў гісторыі.

Цвёрдым поступам ідзе многамільённы совецкі народ да сваёй заветнай мэты — да комунізма.

Наша краіна—надзея працоўных усяго свету. Нам успамінаецца такі эпізод. Гэта было ў апошніх чыслах верасня бягучага года ў г. Свенцяны. На плошчы адбываўся гарадскі мітынг, прысвечаны выбарам дэпутатаў у Народнае Сабранне. Многа людзей было на гэтым мітынгу і многа гарачых, з глыбіні сэрца ідучых слоў было тут сказана.

І вось на імправізаваную трыбуну падымаецца мужчына сярэдніх год, з срэбрам у віскох і вачыма, поўнымі маладога агню. Ён пачаў сваю прамову. Ён хваляваўся. Ён гаварыў аб доблесных воінах Чырвонай Арміі, аб польскай шляхце, якая здзекавалася над працоўным людам, і аб радасці вызвалення. Гэта быў мясцовы рамеснік.

— Нам жылося вельмі цяжка, — гаварыў ён. — Часамі прыходзіла ў галаву такая мысль: чым так жыць, лепш смерць. Мы думалі — ці варта нам жыць? І ў такія мінуты мы ўспаміналі, што ёсць на свеце Масква, ёсць Сталін, ёсць краіна, дзе чалавек лічыцца чалавекам, дзе жыццё стала радасцю. І мы рашалі — не, нам варта жыць, жыць і змагацца за такое-ж жыццё, якое існуе там, на Усходзе. І сазнанне гэтага надавала нам сілу, энергію...

Ёсць на свеце Масква! Ёсць Сталін і таму варта жыць! Вось як глядзяць на Совецкі Саюз працоўныя ўсяго свету.

Выбары ў мясцовыя Советы дэпутатаў працоўных, як і выбары ў Вярхоўныя Советы СССР і саюзных рэспублік, на аснове самага дэмакратычнага выбарчага закона — гэта рэзультат усяго гераічнага шляху, пройдзенага совецкім народам, нашай партыяй, нашай краінай. Гэта — таржаство партыі і народа.

Сёння грамадзяне нашай краіны пойдуць на выбарчыя ўчасткі і апусцяць у урны свае бюлетэні. Яны будуць галасаваць за кандыдатаў сталінскага блока комуністаў і беспартыйных.

Совецкія грамадзяне ведаюць:

Сталінскі блок комуністаў і беспартыйных — гэта несакрушымая сцяна, аб якую разаб'юць сабе галовы любыя ворагі нашай дзяржавы.

Сталінскі блок комуністаў і беспартыйных — гэта гіганцкія перамогі соцыялізма, гэта жыццё, поўнае вялікага зместу і радаснай працы.

Сталінскі блок комуністаў і беспартыйных — гэта маральна-палітычнае адзінства совецкага народа.

Сталінскі блок комуністаў і беспартыйных — гэта радасная сучаснасць і яшчэ больш светлая будучыня.

Сталінскі блок комуністаў і беспартыйных — гэта гарантыя новых поспехаў, дасягненняў, перамог нашай краіны, нашага народа.

Сталінскі блок комуністаў і беспартыйных — гэта цвёрды поступ мільёнаў, якія ідуць пад сцягам партыі Леніна—Сталіна наперад да поўнага таржаства комунізма.

Сёння, ідучы на выбарчы ўчастак, кожны совецкі грамадзянін аглядаецца на пройдзены нашай радзімай, нашай партыяй, нашым народам шлях барацьбы і перамог. І яго сэрца, сэрца совецкага патрыёта, напаўняецца вялікай гордасцю за дасягнутае, за заваяванае ў жорсткай барацьбе і схватках з ворагам. Высока падняўшы галаву, з радаснай усмешкай на твары ідзе совецкі выбаршчык выканаць свой высокі грамадзянскі абавязак. І мысленна на кожным бюлетэні ён бачыць імя самага любімага і дарагога сэрцу чалавека, імя камандарма рэволюцыі, Героя соцыялістычнай працы — імя Сталіна.

С. КУНЯЎСКІ.

СТАХАНАЎСКАЕ СЛОВА МОЦНАЕ

Уся брыгада была ў зборы. Падняўся лепшы стаханавец фабрыкі тав. Одэрзух.

— Уся наша краіна, — сказаў ён, — рыхтуецца да выбараў у мясцовыя советы. Да знамянальнага дня — 24 снежня рабочыя і работніцы рыхтуюць вытворчыя падарункі мацеры-радзіме. Я прапаную ўключыцца ў гэты выдатны рух. Прыдзем да дня выбараў з поўным выкананнем вытворчай праграмы фабрыкі. Гэта наш пяршэйшы абавязак. Наша перадавая брыгада павінна дапамагчы адстаючым брыгадам.

З вялікай радасцю рабочыя сустрэлі гэты заклік і пастанавілі — у чэсць прадстаячых выбараў выпускаць за змену не менш 2.000 пар абутку; выклікаць на спаборніцтва брыгаду па пашыву мужчынскага абутку.

Стаханаўцы сваё слова стрымалі.

...Канвеер на шостай хуткасці. Шумяць маторы. Бясконца рухаюцца тачкі. Яны падвозяць да канвеера сцелькі, падэшвы, абсацы. Людзі ў спецоўках, бадзёрыя, жыццерадасныя, не мітусяцца, не робяць лішніх рухаў. Яны працуюць на першы погляд павольна, але працуюць прадукцыйна і ад канвеера не адстаюць.

2.000 пар прыгожых моцных баціпак наступаюць за змену з транспарцёра на склад. Бывалі дні перад выбарамі, калі знімалі з канвеера 2.400—2.500 пар.

Тут моцны традыцыі ініцыятара вытворчых рэкордаў у абутковай прамысловасці стаханаўца Г. Скабло. Яго самога няма ля канвеера. Тав. Скабло працуе зараз старшынёй БРК саюза рабочых абутковай прамысловасці, на яго месца стаў стаханавец тав. Одэрзух. Працуе ля канвеера і малодшы брат тав. Скабло — Скабло З., які пераняў стаханаўскія метады брата.

Брыгада яшчэ 19 снежня выканала гадавую праграму. Выпушчана 532.600 пар хлапчуковага абутку. Мяркуецца да канца года даць краіне яшчэ 20.000 пар.

Амаль штодзень стаханаўцы тт. Одэрзух і Скабло прыходзяць у брыгаду па пашыву мужчынскага абутку, з якой яны спаборнічаюць, перадаюць рабочым свае стаханаўскія метады працы: разлікі рабочага часу, рацыянальнае скарыстанне машын і т. д. Гэтая своеасаблівая стаханаўская школа прыносіць вялікую карысць. Дзевяць рабочых брыгады, зусім нядаўна адстаўшых, зараз працуюць выдатна. Уся брыгада павялічыла дзённы выпуск з 1.200 пар да 1.700 пар і больш.

Вытворчы ўздым у чэсць выбараў адчуваецца па ўсёй фабрыцы. План выконваецца паспяхова.

Ля ўваходу ў пашывачны цэх прыцягвае ўвагу вітрына аб рабоце стаханаўцаў брыгады хлапчуковага абутку. 110—120 проц. — самыя меншыя з усіх лічбаў. Погляд мімаволі астанаўліваецца на графе, дзе напісана 250—260 проц., побач—прозвішчы тт. Одэрзуха, Хвайніцкага, Цінковай і Скабло.

— Гэта нашы кандыдаты ў дэпутаты мясцовых советаў, — аб'ясняюць рабочыя.

Кандыдатам у дэпутаты Мінскага гарадскога совета вылучан таксама тав. Г. Скабло — ініцыятар стаханаўскага руху на фабрыцы, метады якога сталі вядомы тысячам рабочых абутковай прамысловасці.

Чатыры кандыдаты — рабочыя адной брыгады балатыруюцца сёння ў мясцовыя Советы дэпутатаў працоўных. Брыгада дастойна гэтай вялікай чэсці.

Г. БЛЮМКІНА.

У КАЛГАСНАЙ ВЕСЦЫ УСУШКІ

ЧАВУСЫ. З вялікай радасцю сустракаюць вялікае свята выбаршчыкі вёскі Усушкі. Вёска прыняла святочны выгляд. На дамах—чырвоныя сцягі, плакаты.

У памяшканні сярэдняй школы размясціўся цэнтр выбарчага ўчастка № 30. На ўчастку ўсё гатова да выбараў. Памяшканне ўтульна і прыгожа абсталёвана. На ўваходных дзвярах — чырвоныя палотнішчы з надпісам — «Дабро пажалаваць, таварышы выбаршчыкі!». Калгасніца Марчанка ўпрыгожыла кабіны букетамі кветак. Асобны пакой адведзен для дзяцей, у другім — падрыхтаваны газеты, журналы і патэфон з пласцінкамі. Школьны гурток мастацкай самадзейнасці пад кіраўніцтвам настаўніка тав. Румянцава падрыхтаваў спецыяльную праграму для паказу выбаршчыкам.

На ўчастку добра пастаўлена агітацыйная работа. Усе выбаршчыкі ведаюць біяграфіі сваіх кандыдатаў — знатнага ільнавода калгаса «Кастрычнік» Карнея Андрэевіча Раманоўскага, узнагароджанага медаллю «За трудовое отличие», і райваенкома тав. Гараднічэнкава.

Шчасліва жывуць выбаршчыкі вёскі Усушкі. Вёска стала культурным цэнтрам сельсовета. Тут ёсць сярэдняя школа, у якой 20 высокакваліфікаваных настаўнікаў навучаюць 500 дзяцей калгаснікаў, ёсць бальніца і амбулаторыя. За апошнія 5 год вёска дала краіне 50 настаўнікаў, дзесяткі інжынераў, урачоў. У кожнай калгаснай хаце гарыць лямпачка Ільіча.

Выступаючы на перадвыбарчым сходзе, прысвечаным сустрэчы з кандыдатам у дэпутаты абласнога совета тав. Раманоўскім, калгаснік сельгасарцелі «I мая» Іван Фёдаравіч Сініцын сказаў:

— Зараз нашу вёску не пазнаць. Не пазнаць і былых беднякоў. Яны жывуць культурна і заможна. Вазьму прыклад з сябе. Мае дзеці пры совецкай уладзе атрымалі адукацыю. Старшы сын Грыгорый скончыў Ваенную акадэмію, другі сын Аляксей скончыў бронетанкавую школу, дачка Ірына — настаўніца. Вось чаму я з нецярпеннем чакаў дня выбараў, каб аддаць свой голас за шчаслівае калгаснае жыццё.

ВЫКАНАЛІ ГАДОВЫ ПЛАН

Выконваючы ўзятыя абавязацельствы, калектывы прадпрыемстваў Тэкстыльнага Упраўлення БССР датэрмінова закончылі гадавую праграму. Выпушчана прадукцыі на 22.708 тысяч рублёў.

Калектыў Гомельскай трыкатажнай фабрыкі «8 сакавіка», датэрмінова выканаўшы гадавую праграму, даў да дня выбараў звыш плана 125 тысяч штук трыкатажнай бялізны і 6 тысяч штук верхняга трыкатажу.

* *

На 9 дзён раней тэрміна закончыў гадавую праграму калектыў мінскай швейнай фабрыкі «Кастрычнік». Выпушчана швейных вырабаў на 41.327 тысяч рублёў — 101,3 проц. гадавога плана.

Калектыў абавязаўся даць да канца года звыш плана 29 тысяч швейных адзінак.

У МІНСКІМ ГАРКОМЕ КП(б)Б

У сувязі з выключна вялікай цікавасцю да вывучэння кароткай біяграфіі таварыша Сталіна ў партыйных арганізацыях і сярод шырокіх мас працоўных, Мінскі гарком партыі вынес пастанову, у якой абавязаў горрайкомы КП(б)Б і сакратароў пярвічных партарганізацый забяспечыць усебаковае і глыбокае вывучэнне біяграфіі таварыша Сталіна сярод членаў і кандыдатаў партыі, членаў камсамола і беспартыйных рабочых, служачых і інтэлігенцыі.

Бюро даручыла аддзелу прапаганды і агітацыі гаркома арганізаваць кансультацыю па біяграфіі таварыша Сталіна для самастойна вывучаючых гісторыю ВКП(б).

У навучальны план заняткаў гурткоў па вывучэнню гісторыі ВКП(б), раённых лекторыяў, марксісцка-ленінскага універсітэта выхаднога дня, лектарскай групы гаркома ўключаецца цыкл лекцый па біяграфіі таварыша Сталіна.

Пярвічным партарганізацыям прапанавана арганізаваць у дапамогу вывучаючым біяграфію таварыша Сталіна экскурсіі на выстаўку ў Дом партыйнай асветы, прысвечаную жыццю і дзейнасці таварыша Сталіна.

На прадпрыемствах і ва ўстановах арганізуецца чытка матэрыялаў і правядзенне гутарак па біяграфіі таварыша Сталіна.

Аддзелу прапаганды і агітацыі ГК КП(б)Б прапанавана правесці інструктыўную нараду прапагандыстаў, бяседчыкаў, агітатараў і дакладчыкаў па пытанню аб вывучэнні біяграфіі таварыша Сталіна.

По заходніх абласцях БССР

ЛІКВІДАЦЫЯ БЕСПРАЦОЎЯ

Аддзел працы мясцовага ўпраўлення гор. Пінска праводзіць вялікую работу па ліквідацыі беспрацоўя. 1.275 беспрацоўных атрымалі работу на прадпрыемствах і ва ўстановах горада.

Для 650 беспрацоўных абсталявана сталовая. Многім беспрацоўным выдана вопратка і прадастаўлены кватэры.

(«Палеская праўда»).

ПЕРШЫ РАДЗІЛЬНЫ ДОМ У БЕЛАСТОКУ

У горадзе Беластоку адкрыўся першы гарадскі радзільны дом на 25 коек. У бліжэйшы час колькасць коек будзе павялічана да 50. Праз некалькі тыдняў адкрыецца другі радзільны дом.

(«Освобожденный Белосток»).

НАСЦЕНГАЗЕТА Ў ВЕСЦЫ

ЛЯХАВІЧЫ. У вёсцы Гулікі Ляхавіцкай воласці (Баранавіцкая вобласць) пачала выходзіць насценная газета «За новае жыццё». Першы і другі нумары газет прысвечаны шасцідзесяцігоддзю са дня нараджэння Іосіфа Вісарыёнавіча Сталіна.

Байцы Н-скай часці БАВА слухаюць па радыё аператыўную зводку штаба Ленінградскай Ваеннай Акругі. Фото БЕЛТА.

ЗАМЕЖНЫ ДРУК АБ 60-ГОДДЗІ ТАВАРЫША СТАЛІНА

КІТАЙ

ЧУНЦЫН, 22 снежня. (ТАСС). Учора «Совецка-кітайскае таварыства культурнай сувязі» наладзіла вялікі прыём у азнаменаванне 60-годдзя з дня нараджэння таварыша Сталіна. На прыёме прысутнічалі міністры Ван Чжун-гуй, Ван Вэнь-хао, а таксама Фын Юй-сян, паўпрэд СССР тав. Панюшкін, члены нацыянальна-палітычнага совета Кітая, прадстаўнікі Камуністычнай партыі Кітая Цзін Пан-сянь, Дун Бі-у, Е Цзян-ін і многія прадстаўнікі грамадскіх арганізацый, пісьменнікі, журналісты, мастакі, артысты.

БАЛГАРЫЯ

САФІЯ, 22 снежня. (ТАСС). Газета «Слово» ў рэдакцыйным артыкуле, азагалоўленым «Сталіну 60 год», падкрэслівае, што імя Сталіна ўвайшло ў гісторыю, як імя кіраўніка, натхніцеля і арганізатара перамогу Кастрычніцкай рэволюцыі і ўмацаваўшага яе заваёвы.

«Кіраўнікі СССР, — піша газета, — павярнулі кола гісторыі і накіравалі яго іншаму, зусім новаму, сацыяльнаму шляху. Яны стварылі з велізарнай краіны, якая займае 1/6 частку зямнога [illegible] пічыў рэжым [illegible] імперыі. У гэтай новай гістарычнай пастаноўцы на першым месцы стаіць імя Сталіна».

Газета адзначае, што Кастрычніцкая рэволюцыя з'явілася адным з самых найвыдатнейшых гістарычных фактаў XX века. А ў цэнтры гэтых падзей высіцца імя Іосіфа Сталіна».

ЭСТОНІЯ

ТАЛІН, 22 снежня. (ТАСС). На працягу трох апошніх дзён эстонскія газеты публікуюць матэрыялы, прысвечаныя шасцідзесяцігоддзю з дня нараджэння таварыша Сталіна, яго жыццю і дзейнасці. Газеты паведамляюць аб указе Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР аб прысваенні таварышу Сталіну звання Героя Сацыялістычнай Працы і аб узнагароджанні яго ордэнам Леніна. [illegible]

ГАЛАНДЫЯ

АМСТЭРДАМ, 22 снежня. (ТАСС). Газета «Фольксдагблад» надрукавала першыя 500 прывітанняў таварышу Сталіну [illegible], прысланыя чытачамі газеты [illegible].

Рабочыя-транспартнікі заяўляюць: «Ты — наша надзея, правадыр сусветнага пралетарыята». Чытачы жадаюць таварышу Сталіну здароўя на многія год.

ПРАЦОЎНЫЯ ДАНІІ ВІТАЮЦЬ ФІНСКІ НАРОД

КАПЕНГАГЕН, 22 снежня. (ТАСС). Учора ў Капенгагене адбыўся сход каля 3 тыс. рабочых. Газета «Арбейдэрбладэт» адзначае, што на сходзе было шмат прамоўцаў, [illegible] пы.

На сходзе выступіў сустрэты бурнай авацыяй вядомы [illegible] Андэрсен Нексе. Сход прыняў наступную рэзалюцыю:

«Мы вітаем рабочы клас Фінляндыі і ўпэўнены, што ён атрымае перамогу. Мы клеймім паклёпніцкую кампанію супроць Совецкага Саюза, [illegible] фінскім белагвардзейскім катам».

Румынская газета аб манергеймаўскай бандзе

БУХАРЭСТ, 22 снежня. (ТАСС). Румынская газета «Журналул» змясціла артыкул: «Учарашні і сённяшні Манергейм». «Цяпер [illegible] Фінляндыі, — піша газета, — складаюцца галоўным чынам з былых чыноўнікаў царскага міністэрства Фінляндскага. Гэтыя кіраўнікі Фінляндыі захоўваюць самыя лепшыя ўспаміны аб «праваслаўнай Расіі» з яе вядомымі парадкамі. Год таму назад былы міністр замежных спраў Эрко выразіў шчырае шкадаванне аб «шчаслівых часах», калі Фінляндыя была рускім княствам. Асаблівыя добрыя ўспаміны аб старым рэжыме захаваў генерал Манергейм, [illegible] прадстаўніком якога з'яўляецца Манергейм, заўсёды займаў пазіцыю непрымірымай варожасці да свайго совецкага суседа».

Апісваючы трагічнае становішча фінляндскага сялянства, газета напамінае, што «дзяржава і 987 памешчыкаў Фінляндыі захвацілі 81 процант усіх зямель краіны».

Германскія каментарыі да артыкула „Дэйлі геральд“

БЕРЛІН, 22 снежня. (ТАСС). Германскае інфармацыйнае бюро паведамляе, што германскі друк аддае вялікую ўвагу артыкулу, апублікаванаму ў англійскай газеце «Дэйлі геральд». Гэтая газета піша: «Трэба спыніць разгаворы аб мірных умовах, разграміць Германію і ўстанавіць заходнюю граніцу на Рэйне і ўсходнюю — на Одэры, аддаць Саксонію Чэха-Славакіі і Галштынію — Даніі». Германскі друк указвае, што гэтыя англійскія патрабаванні сустрэлі жывы водгук у Парыжы, дзе яны ў сваю чаргу былі расшыраны. Так, напрыклад, адзін французскі прамысловец Луі Марліо заявіў на адным з сходаў, што «пасля вайны» на доўгія годы ўстановіцца англа-французскае панаванне, якое «не абмяжуецца захадамі». Усе германскія газеты аднадушна падкрэсліваюць, што германскі народ прымае з усёй рашучасцю гэты выклік і мяркуе, што германскае камандаванне дасць на яго дастойны адказ.

Газета «Фелькішэр беабахтэр» піша: «Гэтае «калядное пасланне» англійскай газеты германскаму народу рассейвае апошняе сумненне ў наяўнасці ў барацьбітоў за «дэмакратыю і свабоду» імкнення да разбурэння. Чэмберлен і Даладзье прабавалі ў першыя тыдні вайны стварыць уражанне, што яны клапоцяцца толькі аб так званай свабодзе малых нацый і што іх вайна накіравана быццам не супроць германскага народа, а толькі супроць фюрэра і «гітлерызма». Цяпер з іх спалі маскі».

Газета «Берлінер берзенцайтунг» піша: «Дэмакратыі паказалі, што яны разумеюць пад дэмакратыяй: удушэнне нежаданых суседзяў, выкараненне канкурэнтаў, насільственае расчляненне народаў, пагарду да правоў народаў на самавызначэнне».

Самагубства капітана лінкора „Адмірал граф Шпее“

БЕРЛІН, 22 снежня. (ТАСС). Камандаванне германскага ваенна-марскога флота абвясціла, што камандзір лінкора «Адмірал граф Шпее» капітан Лангсдорф пасля гібелі карабля пакончыў жыццё самагубствам.

ШАХМАТЫ

XI шахматны чэмпіянат БССР

Званне чэмпіёна рэспублікі (гл. «Звязду» за 17 снежня) заваяваў майстар Верасаў з выдатным лікам — 10½ з 13. Сёння мы прыводзім канец яго партыі з Жудро. Прыведзенае на дыяграме становішча атрымалася ўжо ў жорсткім цэйтноце майстра. Далейшыя хады былі зроблены ў апошнія, лічаныя секунды.

Чорныя: Жудро

Белыя: майстар Верасаў.

Белыя: Kpg1, Фc3, Лd3 і f1, Ca2 Ke4 і f6, пп: a3, b2, d4, f2, f4, g3, h4. (14)

Чорныя: Kpf8, Фb7, Лb8 і d8, Ce8 і e7, Kf5, пп: a7, b6, c6, e6, f7, g6, h5. (14)

Паследвала 1. d5! C:f6 2. K:f6—e:d5 3. K:d5!, Kg7 4. Фb4+!! Чорныя здаліся з-за няўхільнага мата: 4... Kpg8 5. Kf6+Kph8; 6. Фf8×!! Прыняцце ахвяры на 3-м ходзе таксама вяло да хуткай пагібелі пасля 3.... Л:d5 (ці 3... e:d5 4. Фa3 + Kpe7 5. Лe1+Kpe7 6. Л:d5+ і т. д. 4. C:d5 e:d5 5. Фb8+Kpe7 6. Лe1+ Kpa7 7. Лe5! d4 8. Л:f5 g:f5 9. Ф:d4+ і мат у некалькі ходаў. Лепшай абаронай было 3... Kpg8 і чорныя маюць некаторыя шансы на выратаванне.

ЖАНОЧЫЯ ЧЭМПІЯНАТЫ БССР

18 снежня закончыліся рэспубліканскія жаночыя шахматны і шашачны турніры. Званне чэмпіёнкі БССР па шахматах заваявала тав. Шамес (Мінск), якая выйграла ўсе пяць партый турніра. На другім месцы тав. Угалева (Віцебск).

Званне чэмпіёнкі БССР па шашках атрымала тав. Бадылевіч — чэмпіёнка ЦК саюза работнікаў цагельнай прамысловасці (Мінск), якая набрала 6¼ ачкоў з 8 магчымых. На другім месцы — тав. Свірпчэўская (Віцебск).

ДА ЎВАГІ ЎДЗЕЛЬНІКАЎ КОНКУРСА

Усе рашэнні конкурсных заданняў будуць дадзены ў «Звяздзе» за 30 снежня, да якога тэрміна можна дасылаць рашэнні і папраўкі.

ШАШАЧНЫ ЧЭМПІЯНАТ БССР

Шашачны чэмпіянат БССР, як і трэба было чакаць, закончыўся перамогай чэмпіёна СССР па шашках майстра Сокава (9 з 11). Другое і трэцяе месца падзялілі т. Грушэцкі (Віцебск) і Капланович (Мінск) — па 7 ачкоў. Майстар Сокаў іграў па-за конкурсам і, такім чынам, званне чэмпіёна БССР атрымліваюць двое шашыстаў — прадстаўнікоў «моладзі». За імі стаў студэнт БДУ Гарадзецкі, які дабіўся сенсацыі: 12 снежня ўпершыню з 1936 г. «непрабіваемы» майстар Сокаў праіграў турнірную партыю! Толькі на 5 месцы мы бачым бязьменнага на працягу 14 год чэмпіёна БССР майстра Гардона. Добрага поспеху дабіўся Меднікаў (Магілёў), набраўшы норму на атрыманне звання шашыста першай катэгорыі СССР. Трэба спадзявацца, што і майстар Гардон і ўсе замыкаючыя табліцу ўдзельнікі не зусім задаволены занятымі месцамі, ад чаго спаборніцтвы 1940 г. набудуць асобую цікавасць.

НОВЫ ЦЭХ

Да дня выбараў у мясцовыя Советы дэпутатаў працоўных калектыў мінскай швейнай фабрыкі імені Крупскай атрымаў выдатны падарунак. — Здан у эксплаатацыю новы пашывачны цэх. Гэта першы цэх у швейнай прамысловасці БССР з механізаваным канвеерам, аўтаматычнай сігналізацыяй і вентыляцыяй. Магутнасць цэха—1.000 штук бялізны ў суткі.

Буржуазная „дэмакратыя“

А. З. ХАІН-ЮМСКІ

Сёння вялікі совецкі народ выбірае ў мясцовыя органы дзяржаўнай улады сваіх лепшых сыноў і дачок, у поўнай адпаведнасці з сваімі соцыялістычнымі інтарэсамі, на аснове да канца паслядоўнай соцыялістычнай дэмакратыі. Выбарчая кампанія выклікала новы магутны палітычны ўздым. На фабрыках і заводах, у калгасах і соўгасах узнялася велізарная хваля вытворчай актыўнасці. Планы ва многіх галінах прамысловасці бліскуча перавыкананы. Шырыцца выдатны рух многастаночнікаў, якія паказваюць новыя ўзоры стаханаўскай працы.

Калгаснік калгаса імені Леніна, Пухавіцкага раёна, тав. Боек, якому нядаўна споўнілася 73 годы, на калгасным сходзе заявіў:

— Я — былы панскі батрак. Многа год гнуў сваю спіну, працуючы на памешчыкаў, а пры совецкай уладзе я стаў заможным і роўнаправўным калгаснікам. Мяне ўсё пытаюць, ці згаджуся я быць старшынёй акруговай выбарчай камісіі. Як-жа мне не ўзяць такі пачотны абавязак. Я за гэта бяруся з вялікім задавальненнем.

І гэта зразумела, бо толькі ў нашай совецкай краіне, пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі і вялікага правадыра таварыша Сталіна, народ з'яўляецца сапраўдным гаспадаром сваёй зямлі, гаспадаром і тварцом свайго шчаслівага жыцця. Ён сам рашае свой лёс. Толькі ў [illegible]

Буржуазныя пісакі [illegible]

[illegible] стычных краін любіць сваю «бацькаўшчыну». Але на справе яны заклікалі любіць сваіх эксплаатататараў і прыгнятальнікаў, абараняць іх капіталы і прыбыткі, нажытыя капіталістамі потам і крывёю рабочых мас.

Калі народы Захада паўсталі супроць сваіх феадальных прыгнятальнікаў, яны высунулі лозунг народапраўства. Ідэі народапраўства натхнялі лепшых людзей таго часу. Буйнейшыя паэты, пісьменнікі, драматургі ў сваіх творах, у маналогах сваіх герояў захапляліся гэтымі ідэямі. Але неўзабаве ім прыйшлося горка расчаравацца, калі буржуазія на другі дзень пасля сваёй перамогі зацвярджала сваю ўладу. Гэта расчараванне, гібель ілюзій прадстаўляе сабой адну з найбольш хвалюючых і трагічных старонак гісторыі.

Буржуазія прынесла зусім не народапраўства, а новыя формы прыгнечання, не ідэі свабоды, а інтарэсы сваіх прыбыткаў, сваёй кішэні. Інтарэсы банкіраў правілі ідэямі.

Вядомы французскі пісьменнік Стэндаль, паказваючы, што хаваецца за шырмай буржуазнага парламентарызма, у сваім рамане «Чырвонае і белае» прыводзіць дыялог паміж героям рамана Люс'е[illegible]

[illegible] дзеячамі падняліся да той першай ступені машэнніцтва, на якой я жадаю вас бачыць».

Так, машэннік — гэта сапраўды самая высокая, пачотная і кваліфікаваная прафесія ў буржуазным грамадстве.

Буржуазная дэмакратыя ёсць форма ўлады буржуазіі, накіраваная на падаўленне рабочага класа і працоўных мас. Правазгалошаныя ёю фармальныя «свабоды» даўно ўжо пераўтвораны ў фікцыю, нават з фармальнага боку. Буржуазная «дэмакратыя» французскіх рэакцыянераў забараніла комуністычную партыю ва Францыі і закрыла комуністычныя газеты і журналы. Буржуазная «дэмакратыя» шведскіх капіталістаў падтрымлівае і аказвае дапамогу фінскім рэакцыянерам і ў той-жа час праследуе комуністычную партыю і комуністычны друк у сваёй краіне, душыць рух шведскіх рабочых.

У Амерыцы буржуазная «дэмакратыя» правазгласіла свабоду сходаў арганізацый. А на справе пры ўсякай стачцы ўзброеныя банды штрэйкбрэхераў, якія знаходзяцца на ўтрыманні ў капіталістаў, разам з паліцыяй, якая таксама знаходзіцца на службе ў мільянераў, громяць рабочыя клубы, газамі разганяюць дэманстрацыі бастуючых, забіваюць рэволюцыянераў.

Па поваду амерыканскага буржуазнага дэмакратызма яшчэ наш вялікі паэт Пушкін пісаў: «Са здзіўленнем убачылі дэмакратыю ў агідным цынізме, у яе жорсткіх прадрассудках, у яе нясцерпным тыранстве. Усё благароднае, бескарыслівае, усё ўзвышаючае душу чалавечую падаўлена няўмольным эгаізмам і страсцю к давольству, рабства неграў сярод адукаванасці і свабоды, радаслоўнае ганенне ў народзе, не маючым дваранства, з боку выбаршчыкаў — прагнасць і зайздрасць, з боку ўпраўляючых — робасць і ліслівасць».

Буржуазія фактычна не праводзіць выбары, а толькі падтасоўвае, інсцэніруе іх, інсцэніруе палітычныя свабоды. Вось як апісвае вядомы французскі пісьменнік Онорэ Бальзак вуснамі аднаго журналіста гэтую інсцэніроўку:

«Зладзейскія махінацыі з выбарчымі шарамі, пад каралеўскім каўпаком — вось, мілейшы, самае моднае, што цяпер ёсць... Урад, г. зн. па сутнасці банкірска-адвакацкая арыстакратыя, якая складае цяпер так званую бацькаўшчыну, як калісьці папы складалі манархію — гэты ўрад адчуў неабходнасць вадзіць за нос добры французскі народ... Вадзіць за нос пры дапамозе новенькіх слоў і старэнькіх ідэй... Мы смяемся над свабодай таксама, як і над дэспатызмам, над рэлігіяй таксама, як над бязвер'ем, бо для нас бацькаўшчына — гэта капітал, у ёй ідэі мяняюцца і прадаюцца пастолькі-та франкаў за радок. Вось і ўся «філасофія» парламентарызма».

А вось «старэйшая еўрапейская дэмакратыя» Англіі. Вядомы пісьменнік гэтай краіны Чарльз Дзікенс у сваім творы рысуе дэпутата парламента Грыгсбюры. К дэпутату Грыгсбюры звярнулася дэлегацыя выбаршчыкаў з просьбай, каб ён уступіў сваё месца другому кандыдату, якога выбаршчыкі палічаць больш заслужваючым давер'я. Містэр Грыгсбюры, не выказваючы ніякіх прызнакаў смушчэння, прачытаў ім свой адказ, які ім быў загадзя падрыхтаваны. У гэтым адказе ён паведамляе выбаршчыкам: «...не асабістыя матывы, але высокія і важныя канстытуцыйныя сааброжанні, высвятляць якія я не буду, бо яны недаступны разуменню тых, хто не пасціг падобна мне ва ўсёй глыбіні складаных тайн палітыкі, прымушаюць мяне ўтрымаць за сабою сваё месца ў парламенце і я не намеран з ім расставацца. Спадзяюся, што вы зробіце мне чэсць перадаць мае шанаванне выбаршчыкам маім і паведаміць ім мае рашэнне».

Такі твар буржуазнага парламентарызма. Яго вельмі ярка паказаў таварыш Сталін у сваёй прамове перад выбаршчыкамі ў 1937 годзе. Таварыш Сталін гаварыў:

«Калі ўзяць капіталістычныя краіны, то там паміж дэпутатамі і выбаршчыкамі існуюць некаторыя своеасаблівыя, я сказаў-бы, даволі дзіўныя адносіны. Пакуль ідуць выбары, дэпутаты заігрываюць з выбаршчыкамі, ліслівяць перад імі, клянуцца ў вернасці, даюць кучу ўсякіх абяцанняў. Выходзіць, што залежнасць дэпутатаў ад выбаршчыкаў поўная. Як толькі выбары адбыліся і кандыдаты ператварыліся ў дэпутатаў, — адносіны змяняюцца ў корані. Замест залежнасці дэпутатаў ад выбаршчыкаў, атрымліваецца поўная іх незалежнасць. На працягу чатырох або пяці год, г. зн. аж да новых выбараў, дэпутат адчувае сябе зусім свабодным, незалежным ад народа, ад сваіх выбаршчыкаў. Ён можа перайсці з аднаго лагера ў другі, ён можа звярнуць з правільнай дарогі на няправільную, ён можа нават заблытацца ў некаторых махінацыях не зусім патрэбнага характару, ён можа кувыркацца, як яму ўгодна, — ён незалежны.

Ці можна лічыць такія адносіны нармальнымі? Ні ў якім выпадку, таварышы».

Толькі ў нашай краіне, у краіне Сталінскай Канстытуцыі народ мае права адзываць сваіх дэпутатаў, калі яны накіроўваюць сваю дзейнасць па фальшываму шляху, не адлюстроўваюць больш волі і інтарэсаў народных мас. Таварыш Сталін у сваёй прамове на сходзе выбаршчыкаў выразіў гэта сапраўднае народапраўства ў наступных словах: «Гэтую акалічнасць улічыла наша Канстытуцыя, і яна правяла закон, у сілу якога выбаршчыкі маюць права датэрмінова адклікаць сваіх дэпутатаў, калі яны пачынаюць фінціць, калі яны збарачваюць з дарогі, калі яны забываюць аб сваёй залежнасці ад народа, ад выбаршчыкаў.

Гэта выдатны закон, таварышы. Дэпутат павінен ведаць, што ён слуга народа, яго пасланец у Вярхоўны Совет, і ён павінен весці сябе па лініі, па якой яму дан наказ народам. Звярнуў з дарогі, выбаршчыкі маюць права патрабаваць назначэння новых выбараў, і дэпутата, звярнуўшага з дарогі, яны маюць права пракатаць на вараных».

Калісьці французскі пісьменнік Анатоль Франс, які яшчэ па падзеях 1905 года ў Расіі зразумеў, што сусветна-гістарычны сэнс рэволюцыйнай барацьбы рускага народа заключаецца не ў змене адной формы прыватнай уласнасці другой, а ў яе знішчэнні, пісаў: «У 1789 г. нашы бацькі вучылі Еўропу буржуазнай рэволюцыі, вось узамен рускія пролетарыі даюць нам зараз урок рэволюцыі соцыяльнай».

Зрабіўшы соцыялістычную рэволюцыю пад кіраўніцтвам нашых правадыроў Леніна і Сталіна, пабудаваўшы соцыялістычнае грамадства і зацвердзіўшы Сталінскую Канстытуцыю, мы паказалі народам, якія яшчэ знаходзяцца пад ігам капіталізма, адзіна верны шлях да вызвалення.

Сталінская Канстытуцыя ажыццявіла сапраўднае народапраўства, ажыццявіла мару рабочага класа і лепшых розумаў чалавецтва аб стварэнні грамадства, у якім няма прыгнечання чалавека чалавекам, у якім кожны грамадзянін мае не толькі правы, але і рэальную магчымасць імі карыстацца.

Адказны рэдактар Т. С. ГАРБУНОЎ.

АДРАС РЭДАКЦЫІ І ВЫДАВЕЦТВА: Мінск, Савецкая, 63. ТАЛЕФОНЫ РЭДАКЦЫІ: Адказнага рэдактара — 21-352; Адказнага сакратара—25-188; Літаратурнага сакратарыята — 22-412; Сакратарыята — 21-846; АДДЗЕЛАЎ: Партыйнага — 21-353; Совецкага будаўніцтва, [illegible] — 23-955; Прапаганды і мясцовай інфармацыі — 25-189; Школ. навукі і ваеннага — 21-556; Пісем — 20-844, 21-399, 21-885; Загадчык выдавецтва—21-358; Аб'яў—21-845; выпускаючага—24-768.

Уп. Галоўлітбела № Б—1851. Мінск, друкарня «Звязды», Савецкая, 49. М.-М. Ш.